XXI. évfolyam 27. szám Ára: 1 forint 1965. július 8

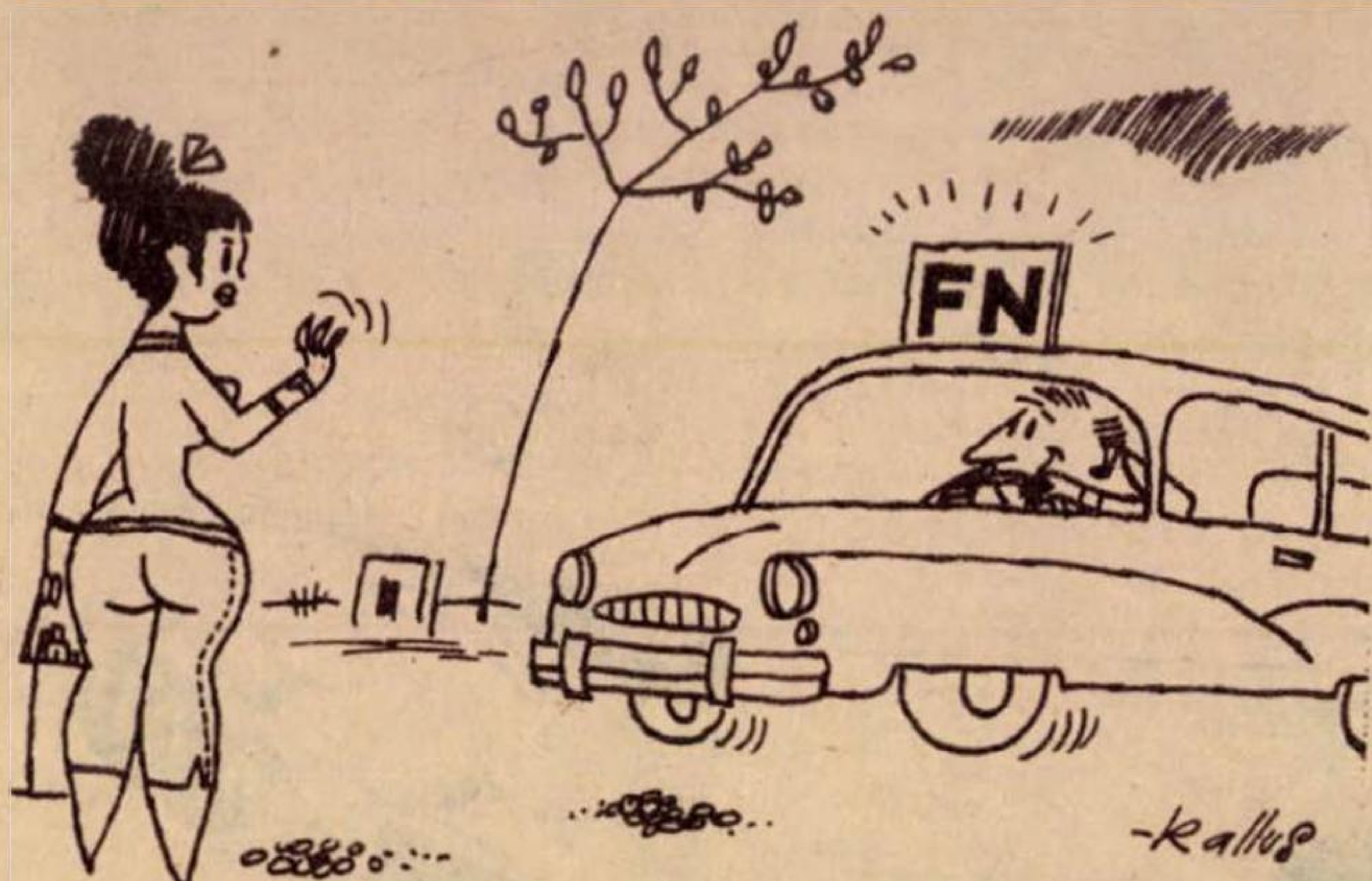
Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

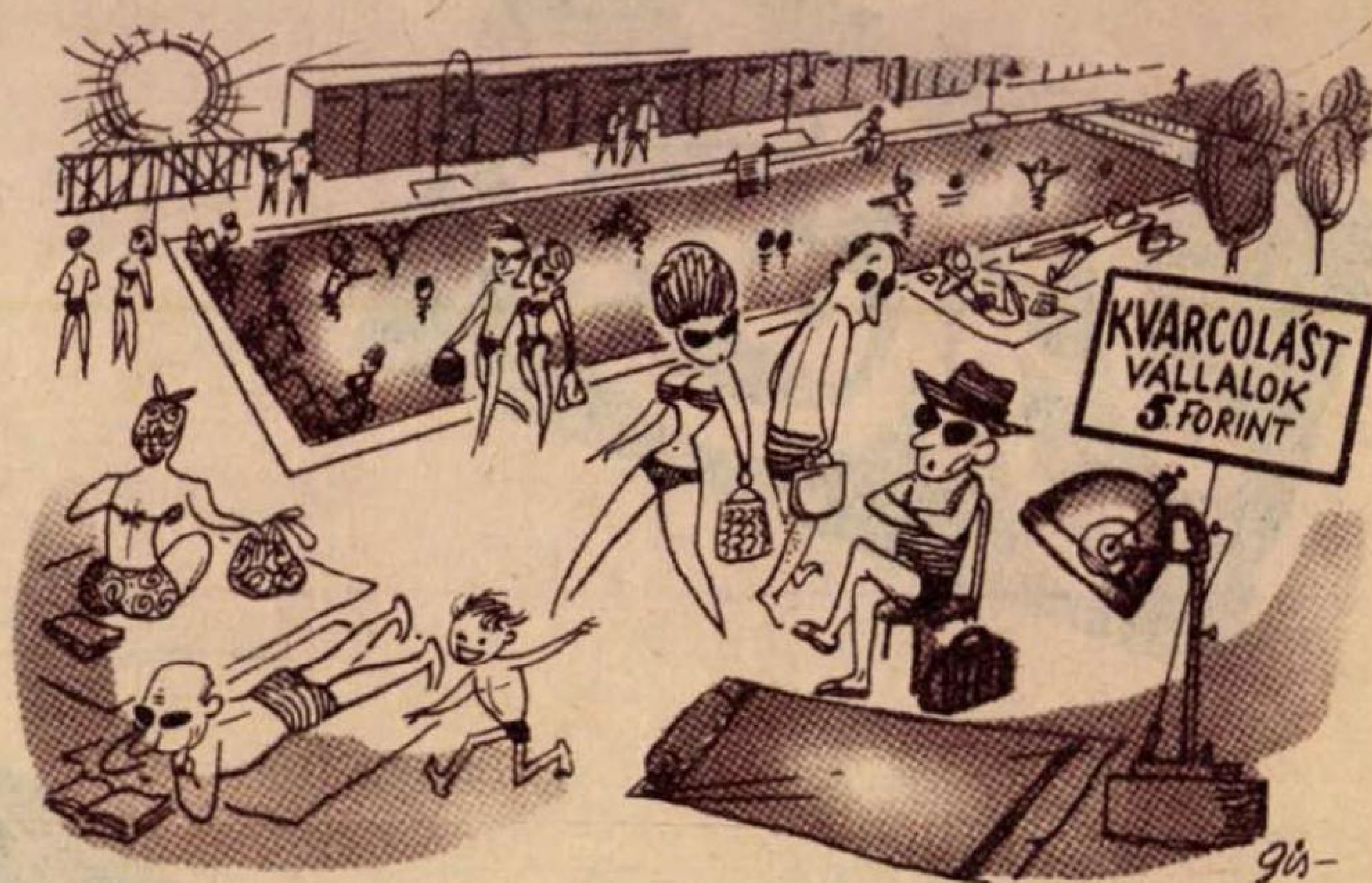
— Örülök, hogy végre látlak, édes fiam . . .

Javaslat balatoni autósoknak

Feleség Nélkül

Üzletember

Edzeni, edzeni, edzeni...

Gyakran elképedve olvashatjuk, mennyit kell sportolóinknak edzeni — ha igazán nagy eredményt akarnak elérni. Szinte teljesen megszűnik a magánélet, szórakozás, kikapcsolódás és egyéb, de a siker, a győzelem mindenért kárpótol, ezt vallják szinte egyöntetűen. Munkatársunknak alkalma volt Fakutya Benővel, a fáramászás újdonsült világrekorderével beszélgetni közvetlenül, hogy fölmosták a csúcsteljesítmény után.

Először természetesen gratuláltunk neki, amit örvendező mosollyal fogadott, de a kimerültség mián csupán félóra múlva tudott megszólalni.

— Sok, sok, nagyon sok edzés hozta meg az eredményt, de megérte, ki se tudom mondani, mit éreztem ott a fa tetején.

— De csak mondja ki — biztattuk —, és főleg mondjon valamit az előkészületekről. Bizonyára nem kis erőfeszítéseket kellett tennie ezért a kolosszális világrekordért.

Élénken helyeselve ismertette hát edzés-rendszerét, és már az egy napi adag hallatára is izomlázat kaptunk.

— Ott kezdem, hogy lehetőleg álmomban végigcsinálom a gyakorlatokat. Beteg vagyok, ha mondjuk szép lányokról, azaleákról vagy más csacsiságokról álmodom.

— Álomszép álmai lehetnek.

— Úgy van, tegnapelőtt például azt álmodtam, hogy fölemeltem 60 000 kiló

súlyt, lefutottam 100 kilométert, apró, gyors sprintekkel élénkítve, s fölmásztam 50, 50 méternél magasabb őszibarackfára.

— Hűha!

— Az. Fölkelés után folytattam, s nehogy kiessek a lendületből, azonnal százszor kinyomtam 40 kilót, ötvenszer 50 kilót, s tízszer 70 kilót.

— És nem kapott sérvet?

— Várjon, most jön a java. Utána elfutottam az edzőmhöz, aki tőlem 25 kilométerre a hegyen, egy tízemeletes bérházban lakik.

— A lift persze nem működött.

— Nem is tudom. Én mindenesetre tízszer megjártam a tíz emeletet, s csak aztán csöngettem be. A továbbiakban vele gyakoroltam egész délig. Csupán derékhajlítást ötszázat végeztem, ezer fekvőtámasszal kiegészítve, miközben fölvágtam öt mázsa fát gyújtósnak.

— Erre csak összeesett.

— Nem, az később történt, ebéd után. Versenyt futottam egy Trabanttal, azt még lehagytam, de egy Volga kicsinált, s akkor csakugyan összeestem.

— Szegény!

— Dehogy, már megszoktam. Kaptam néhány erősítő injekciót, és megmásztam néhány fát.

— Mennyit?

— Szóra sem érdemes, talán 650 lehetett, kisebbek, nagyobbak, s utána átkúsztam egy tíz méter hosszú kábelcsövön.

— Hányszor?

— Nem számoltam, oda-vissza talán százszor. Kitűnően erősíti a könyökizmokat. A továbbiakban már könnyítettem valamit az edzésen. Leúsztam még az uszodában ötvenszer ötven métert, a lovardában betörtem öt darab arab mént, a vívóteremben húsz öt találatra menő asszót vívtam, majd...

— Majd hazament!

— Hova gondol? Majd a tornateremben százszor megcsináltam a nagy halált, fél lábon állva gyalogoltam öt kilométert, fél kézen állva kettőt.

— És lassan leszállt az este...

— Le. De még otthon expandereztem vagy félóráig, vacsora helyett fölemeltem ötvenszer ötven kilót, ezerszer átugrottam a kötélen, s ezzel azt hiszem, vége is.

— És akkor még álmában is...

— Jól sejti. Ahogy lefeküdtem, hála az égnek, ismét végigálmodhattam az egészet.

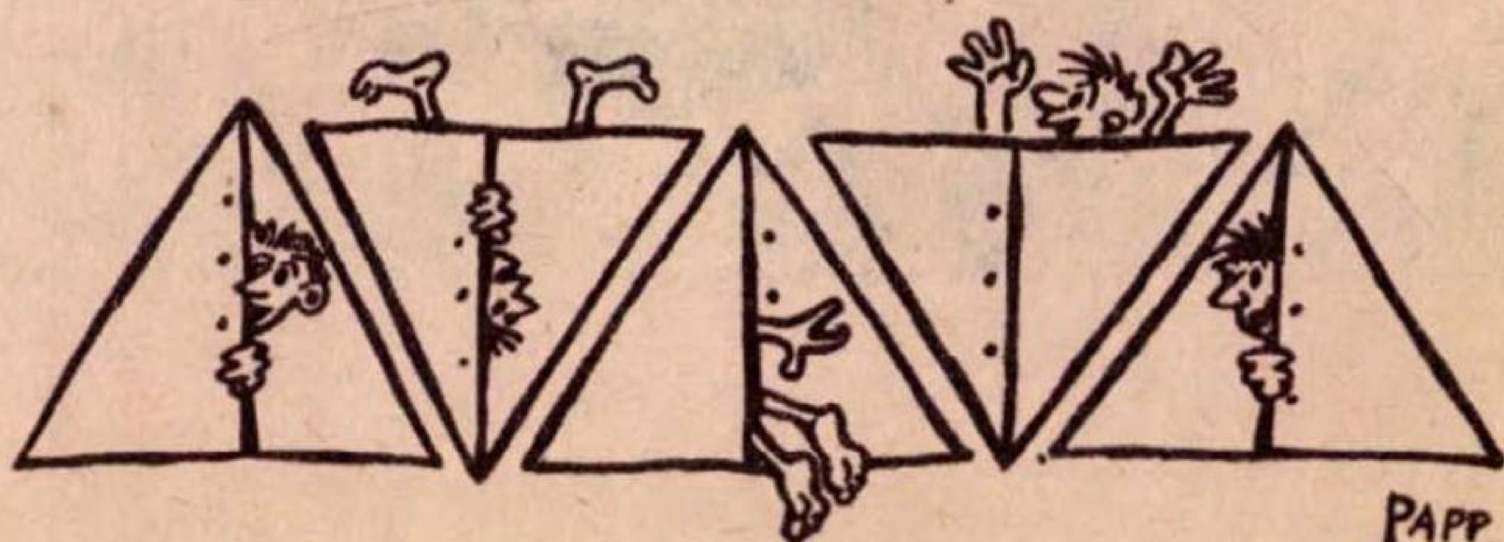
Nagy S. József

Albérlet

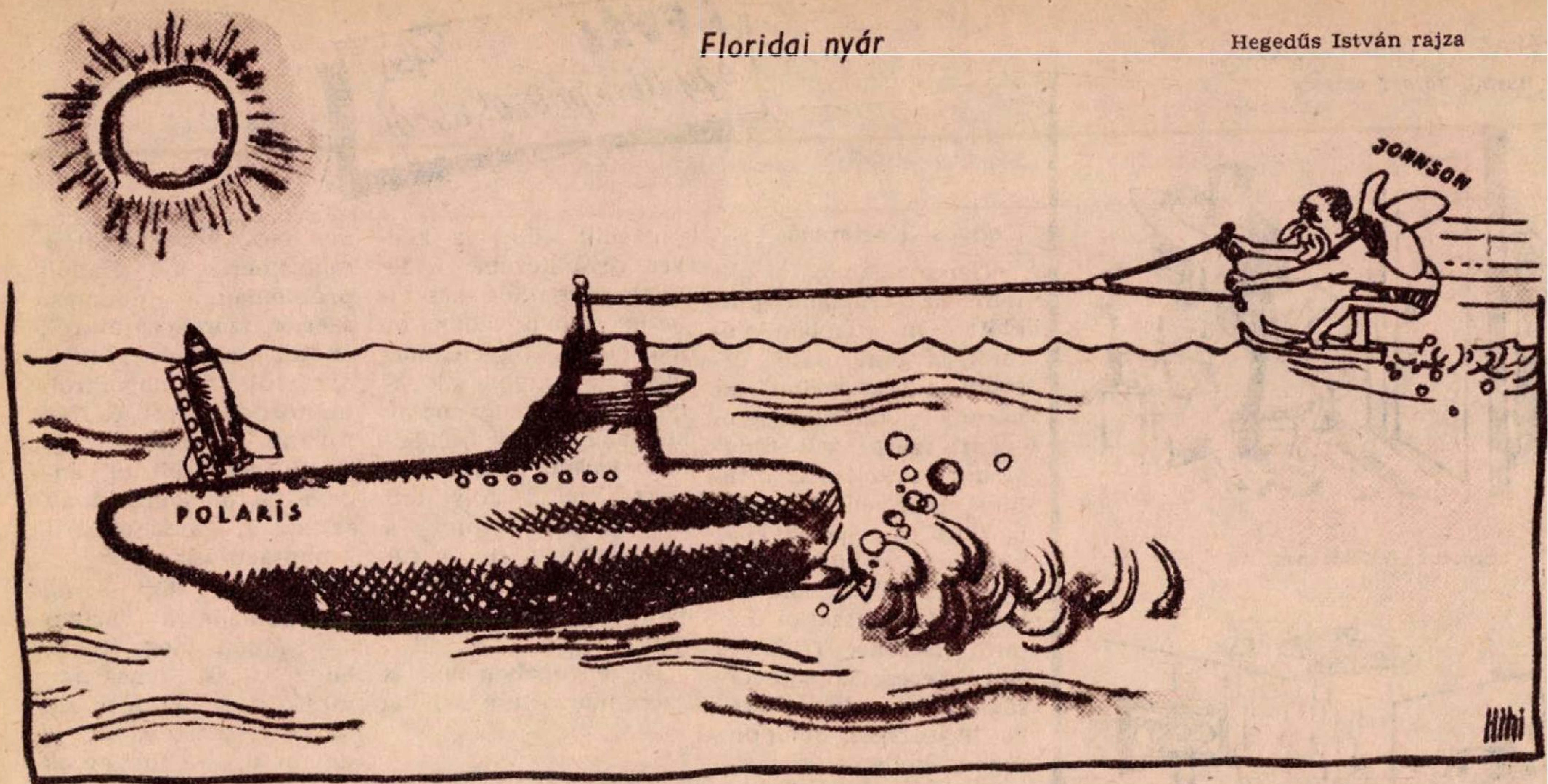
– Nőt felhozni nem lehet!

Teljes helykihasználás

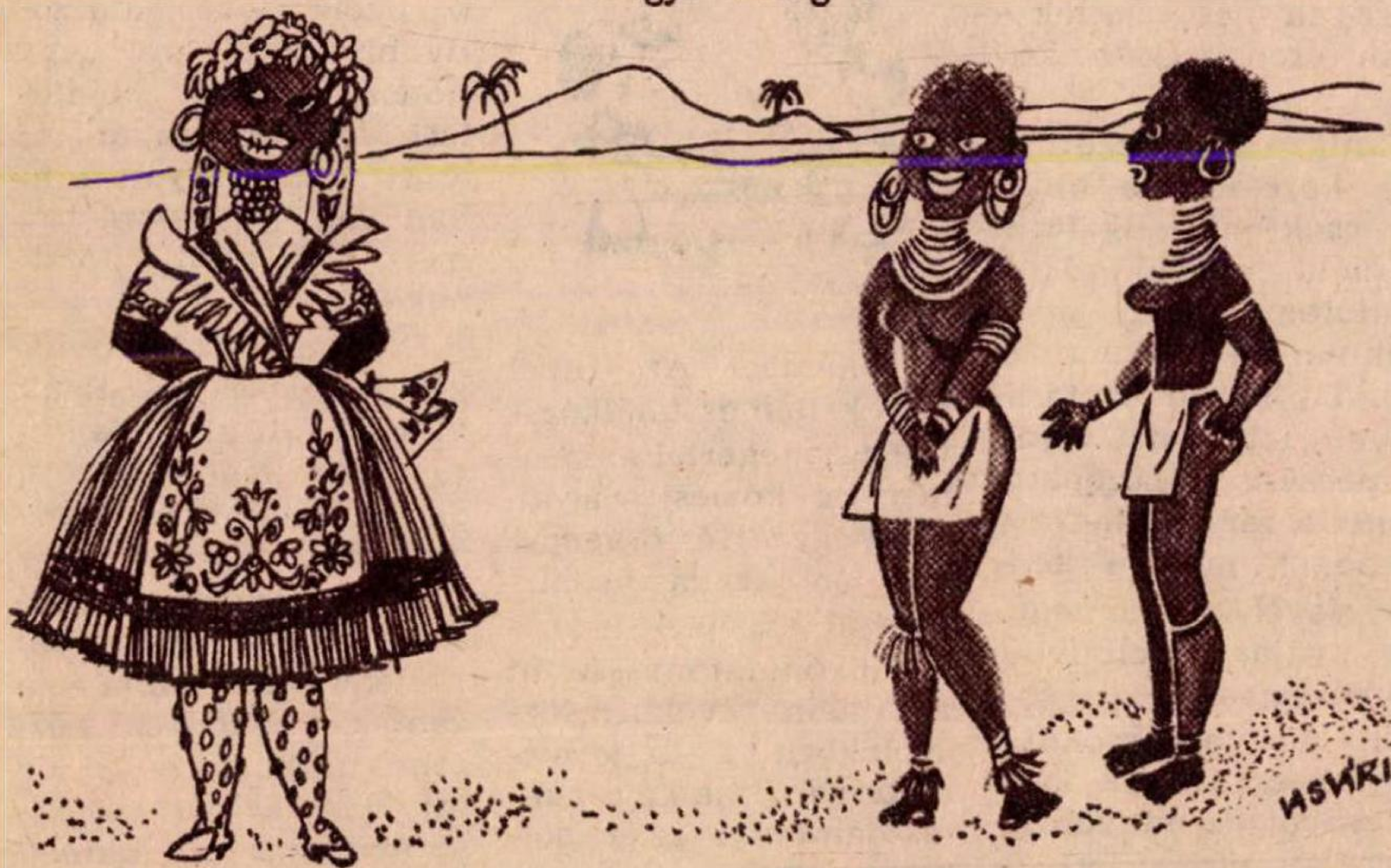

Floridai nyár

Hegedűs István rajza

Világjelenség

– Megőrül a külföldi holmikért . . .

Camping

– Ti mennyi időre jöttetek?
– Három évre, amíg nem kapunk lakást!

PÁLYAVÁLASZTÁSI tanácsadó

APUKA: Jancsika! Gyere ide apukához, komoly beszédem van veled!

JANCSIKA *(odajön):* Tessék!

APUKA: Nemsokára 12 éves leszel, és még nincs választott szakmád. Mi akarsz lenni, ha megnősz?

JANCSIKA: Nem tudom!

APUKA *(leken neki egy pofont):* Mi az, hogy nem tudom?! Én 12 éves koromban már a harmadik mestertől szöktem meg, annyi szakmám volt! Nőorvos leszel!

JANCSIKA *(dobbant a lábával):* Nem! Utálom az orvosokat!

APUKA *(leken neki egy pofont):* Nesze, te semmirekellő! Ellenkezel? Akkor női fodrász leszel!

JANCSIKA *(dobbant):* Nem! Utálom a nőket!

APUKA *(leken):* Nesze, te komisz! Neked egyik szakma se tetszik, ami nekünk anyáddal tetszik?! Televízió-szerelő leszel!

JANCSIKA *(dobbant):* Nem! Utálom a televíziót!

APUKA *(leken):* Te is? Mondom, te is csak bosszantod az embert? Slágerszerző leszel, punktum!

JANCSIKA *(elszántan):* Nem! Nekem ötösöm van magyarból!

APUKA *(leken):* Majd letagadod, ebadta csirkefogója! Folyton csak visszabeszél, mikor nevelik! Mi akarsz lenni, hallom hát?!

JANCSIKA *(gondolkodik):* Mondjuk... vízvezetékszerelő... mint Kutasi bácsi ... vagy bádogos ...

APUKA *(rettentőet leken):* Majd adok én neked, csöveken lógni! Szóval mi leszel?

JANCSIKA *(gondolkodik, búsan):* Szőnyeg!

APUKA: Micsoda? Szőnyeg??

JANCSIKA: Igen! Mert azt csak reggel 7-től 10-ig szabad verni! *(Elinal.)*

Függöny

Alföldi Imre

HÁZTÁJI METEOROLÓGIA

Baráth József rajzai

Erősebb lehűlés várható

Helyenként zivatarok

Felhőképződés

LEVÉL egy új népi szokásról

Kedves Kartársnő!

Tizedmagammal álltam az árukiadó pult előtt. Ön szemben velünk, a pult másik oldalán szorgoskodott, és három kartársnőjével együtt ízléses selyempapírba burkolta az általunk már előbb kiválasztott és a pénztárnál kifizetett süteményeket. Bevallom, kedvteléssel és hosszasan bámultam fehér fityulája alól keresetlen kacérsággal kikandikáló szőke hajfürtjeit. Jólápoltság és kellemes báj sugárzott önből a kedves vevő felé. Formás ujjai serényen és hajlékonyan csomózták a zsineget.

Amíg rám került a sor, kezemben a blokkal, csak önt hallgattam s méla csodálkozással gondoltam arra, hogy azokban a pillanatokban, amikor a kartársnőivel folytatott élénk eszmecsere közepette szünetet tart, s kiadja a csomagot, minden kedves vevőhöz van egy-egy nyájas és elbűvölő félmondata.

Ön hol azt mondta, „Jaj, bocsánat, a kedves vevőt tíz minyon illeti" és visszakérte a már kiadott teasüteményes csomagot, hol pedig elnézést kért, mert parfé helyett mogyorós puszedlit adott a kedves vevő kezébe. A felületes szemlélő azt hihette volna, hogy ön nagyobb figyelemmel ügyel az ugyancsak fityulás és ugyancsak kellemes bájjal rendelkező három másik kartársnőjével folytatott beszélgetésre, mint a csomagolásra, de én tudom, hogy ön közben szívvel-lélekkel csomagolt.

De lényegében nem is ezért mártottam tintába

a tollamat. Az önnel való kellemes találkozás végleg megérlelte bennem a közlési vágyat, hogy egy új és örvendetes népi szokásról híradással legyek.

Tapasztalatom szerint az utóbbi években üzleteinkben, éttermeinkben és immár a cukrászdáinkban is a dolgozók egymás közt — kiszolgálás vagy árukiadás közben — zavartalanul megtárgyalják magánügyeiket. A kedves vevő közelebbről is megismeri az eladók problémáit, tudomást szerez szórakozásaikról, értesül családi eseményeikről, ünnepeikről, hétköznapjaikról és így tovább. Végtelen megnyugvással tölt el engem a demokráciának ez az új és nagyszerű kibontakozása.

Ott a pult előtt — míg az árukiadásra vártam — tudtam meg én is, hogy Józsi vasárnap megkérte a kezét, de ön habozik, mert a fiú — ugyan drága, jó gyerek — jól is keres, de ön magas sarkú cipőt hord, ő pedig jóval alacsonyabb önnél, ami „egy nonszenszi, egy módfelett idegesítő állapot", és most emiatt olyan kínban van, hogy nem tud mit válaszolni Józsinak...

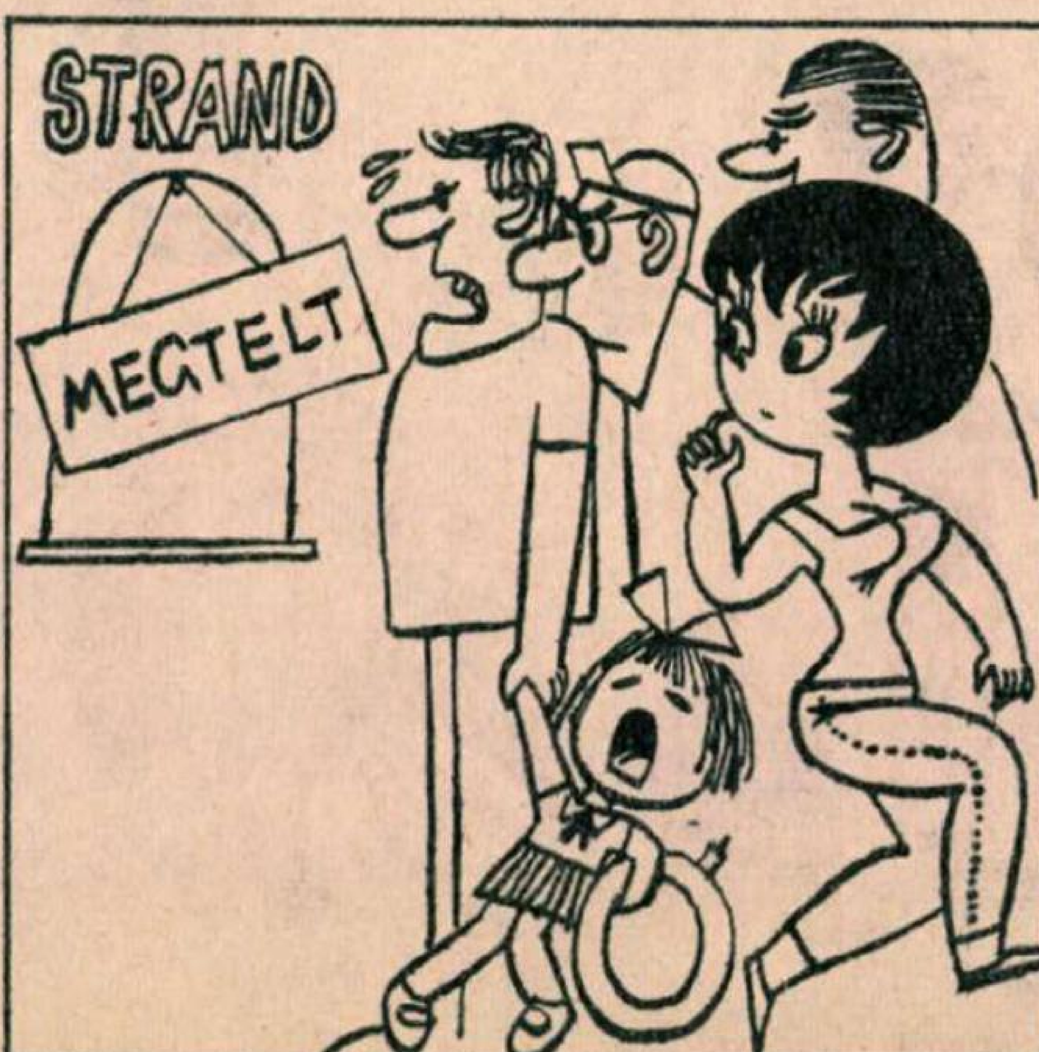
Erről a témáról rendkívül érdekes és élénk vita alakult ki ön és három kartársnője között, de nem jutottak közös nevezőre. És én sem tudtam megmondani önnek, hogy szerintem mit kellene válaszolnia Józsinak. Folyton azt néztem ugyanis, hogy ön mit tesz az én csomagomba, mert valakinek ezzel is kellett törődnie...

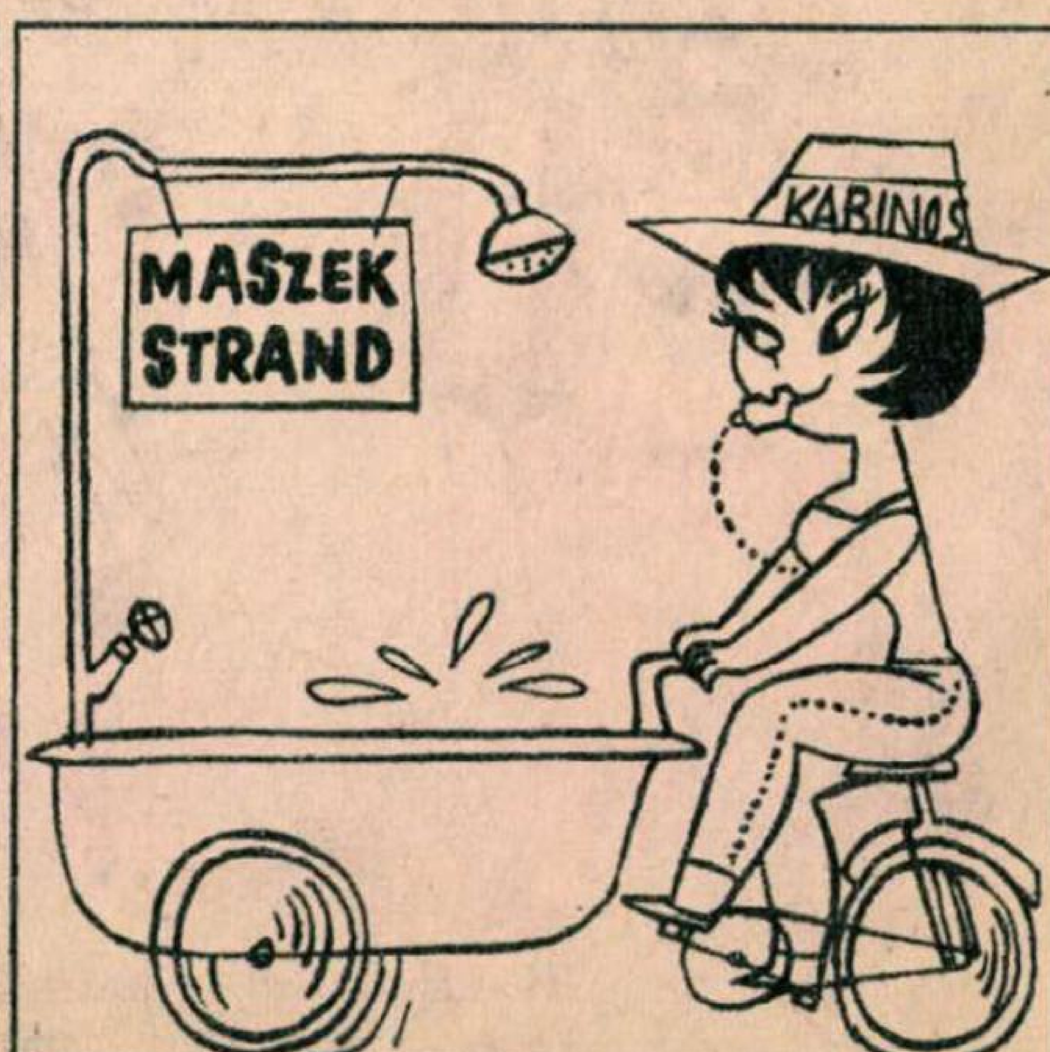
Földes György

Jucika vasárnapi mellékese

Pusztai Pál rajza

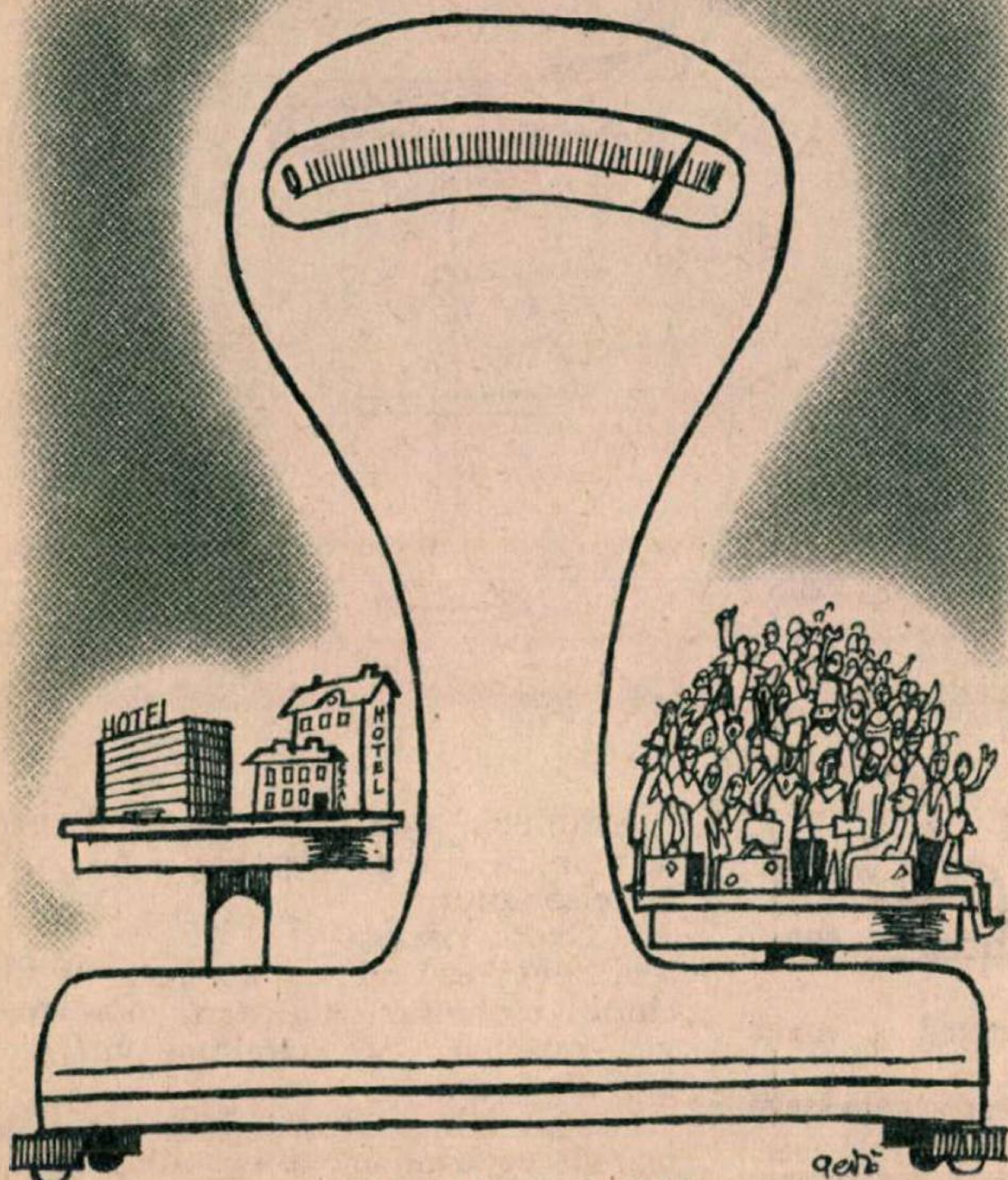

Pesti kérdés

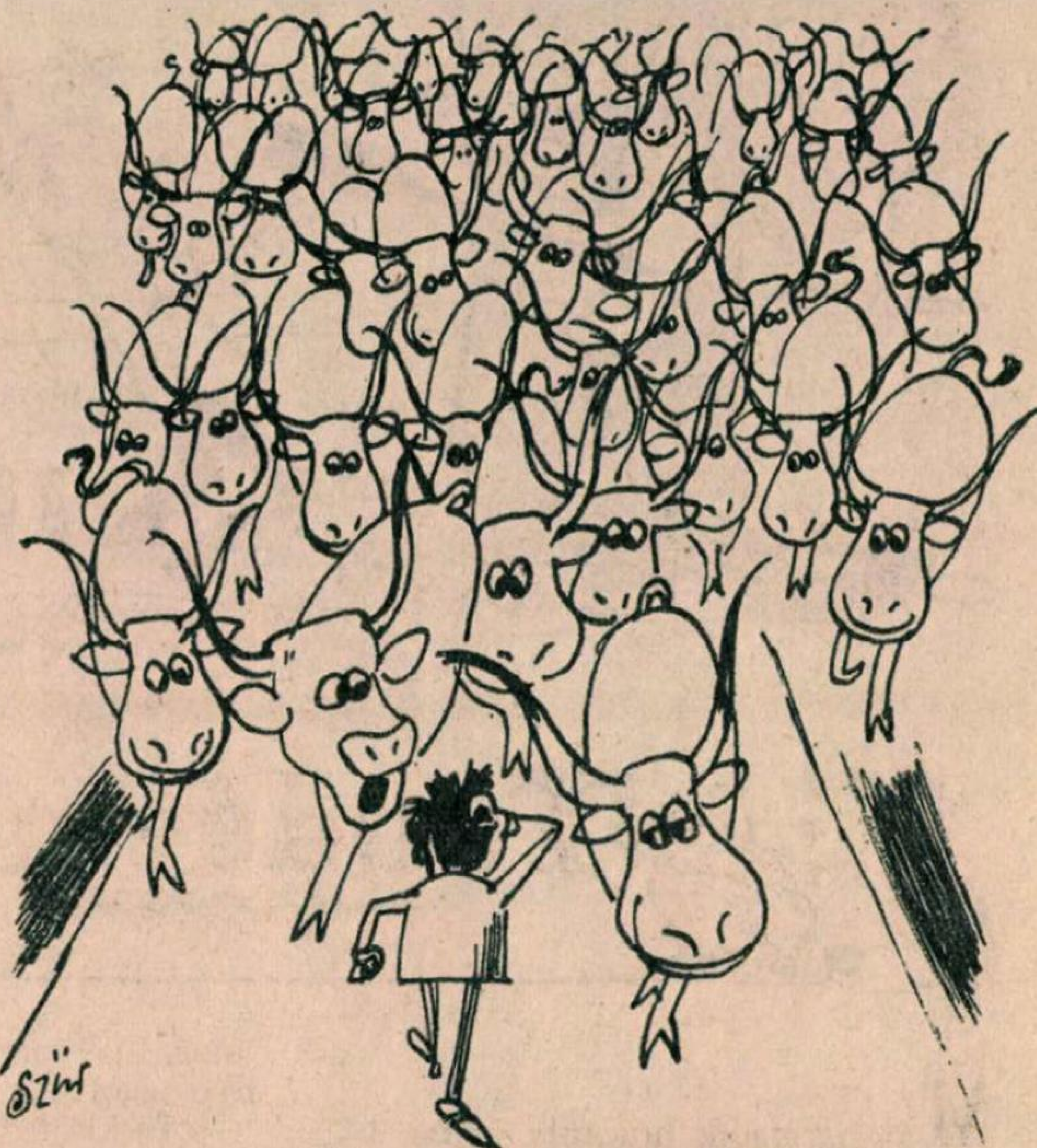
Gerő Sándor rajza

– Lehet valamivel több?

Nem könnyű előbbrejutni

Szűr-Szabó József rajza

Ezt olvastuk

Szerecsenmosdatás?

A Magyarország külföldi lapok cikkeiből készített közleményében megragadta a figyelmet a Gemini űrhajóról szóló cikknek az a része, mely szerint: „... vita dúlt egy *volt néger* űrhajós körül ...". Az eset egészen rendkívüli, ahogyan mondani szokták: ilyen még nem volt! Létezik tehát űrhajós, aki néger volt, ha pedig csak volt néger, ma nyilván már nem az. Hogy ezt miképpen sikerült elérnie, mosószeres sikálással vagy a Patyolat szakszerű közreműködésével, azt egyelőre sűrű homály fedi ...

Földrajz

A Hétfői Hírek szerint Mauritius, a bélyegéről világszerte ismert szigetecske, Új-Zéland mellett van. Pontos méréseink alapján helyesbítenünk kell ezt az állítást. A szóban forgó sziget Madagaszkár mellett, Afrika közelében van, Új-Zélandtól picit távolabb, mint Makó Jeruzsálemtől.

Mező – mező?!

A múlt héten közölt „Erős hadfiak" című csipkelődésünkkel kapcsolatban több kedves olvasónk hívta fel figyelmünket, hogy Kinzisi Pál táncára nem a rigómezei, hanem a kenyérmezei csata után került sor.

Maga Kinizsi Pál is tiltakozott telefonon ez ellen a történelmi tévedés ellen és kilátásba helyezte, hogy még egy ilyen baklövés, és a Ludas Matyi szerkesztőségében ismétli meg nevezetes táncát. De nem török partnerekkel!

Dr. Árgus

Pesti tudósítónktól

Napjaink irodalmának nem a legerősebb oldala az érthetőség. Ezért nem szabad csodálkozni a következő párbeszéden:

— Mit olvasol?

— Ionesco „A kopasz énekesnő" című darabját.

— Miről szól?

— Nem tudom, még csak a végénél tartok.

*

„N e s z e d j e n f e l e s l e g e s e n g y ó g y s z e r e k e t !" — inti egy színes hirdetés az autóbuszon az utasokat, akik között feltehetően vannak olyanok is, akik fölöslegesen szednek gyógyszereket. Egyetértek a figyelmeztetéssel, mert akkor sem szeretek gyógyszereket szedni, amikor azok nem fölöslegesek. Azt azonban meglepve láttam, hogy a kis plakáton mintegy elrettentésül egy sereg gyógyszer látható: Karil, Centedrin, Vegacillin, Tetran, Frenolon, Chlorocid, Belloid stb. Nem lett volna ezek után ésszerűbb a következő felirás: „A g y ó g y s z e r ö l, b u t í t é s r o m l á s b a d ö n t !"?

*

Fejlődik, komolyodik a magyar nyelv. A Rákóczi út és Nagykörút sarkán levő Csemege Áruház tejtermék-osztályán egy tekintélyes külsejű középkorú férfi nézegeti a sajtokat, majd így szól az eladóhoz:

— Trappista sajtot kérek!

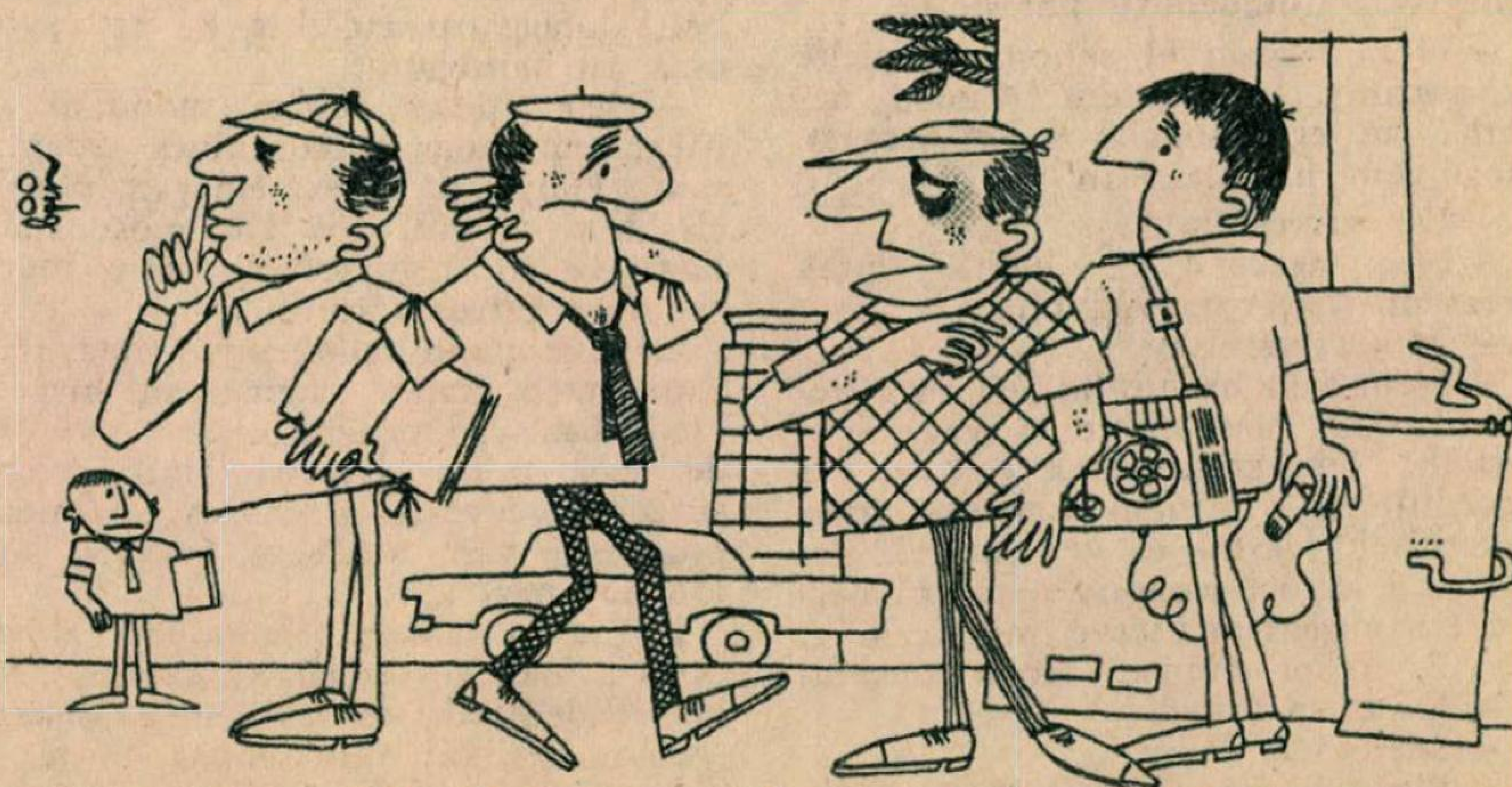
— Mennyi legyen?

— Körülbelül tíz deka nagyságrendű.

f. l.

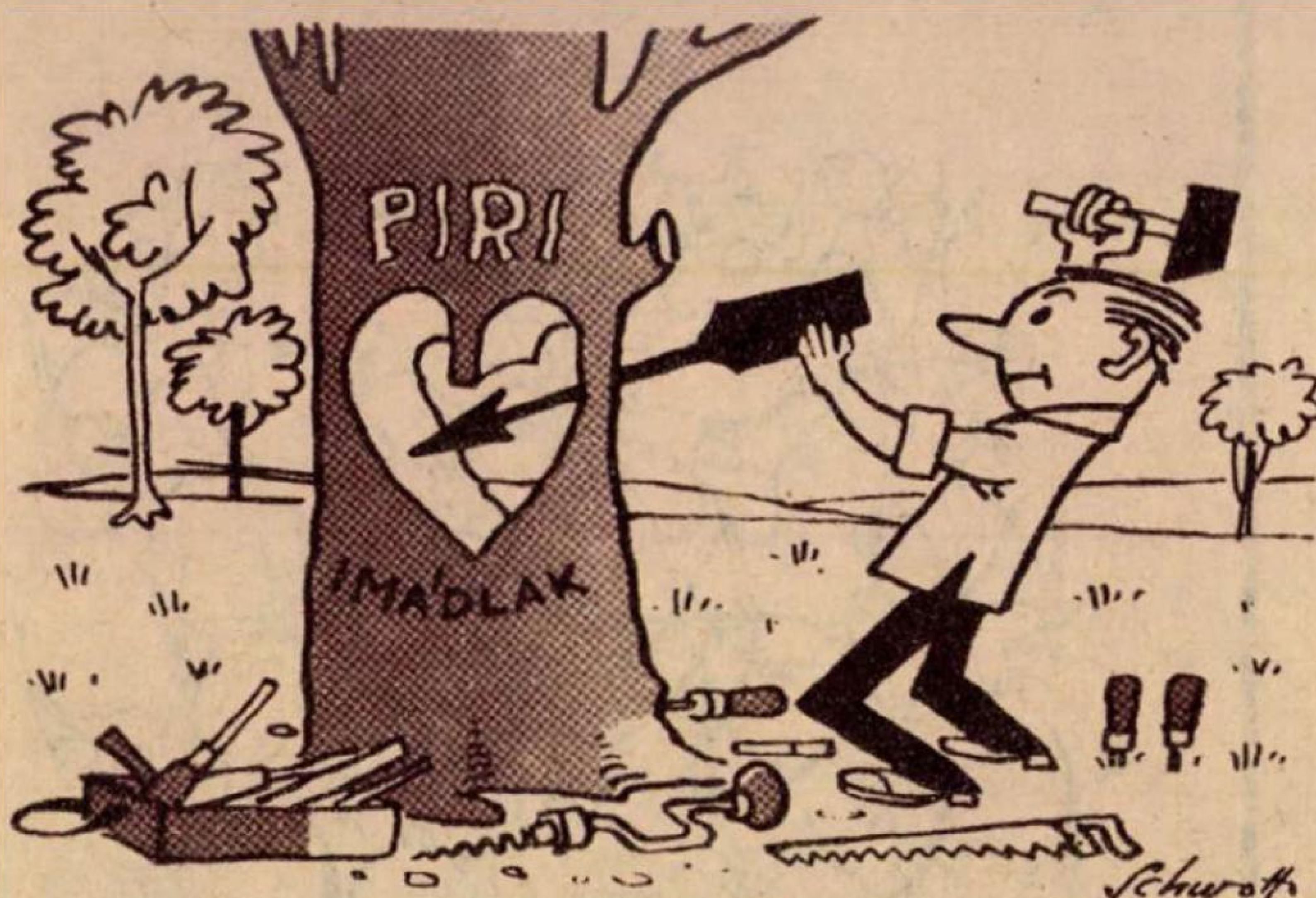
Rejtett kamera

Balázs-Piri Balázs rajza

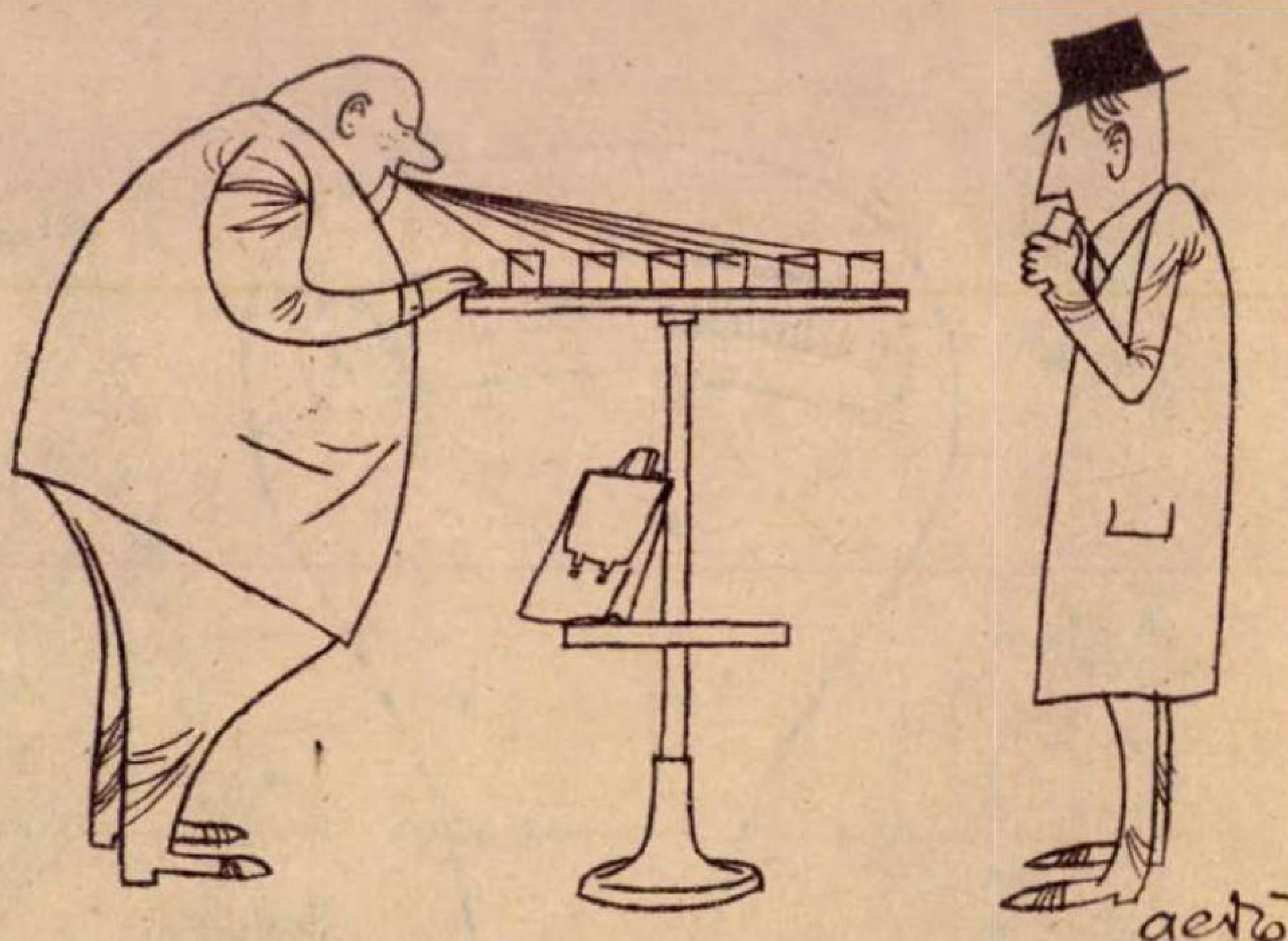

– Nem emlékszel, hova a csudába bújtattuk el az operatőrt? ...

Ilyen nagy szerelem!

Poharazó

Tündérmese

I.

Már harmadik hónapja voltak házasok, amikor Géza megtudta, hogy a felesége természetfölötti képességekkel rendelkezik. Történt pedig a következőképpen:

Egy este, vacsora után, fáradtan és álmosan üldögéltek a szobában, a férj újságot olvasott, Hédike pedig gombot varrt egy blúzára.

– Már megint leesett egy repülőgép – ásítozott Géza, de az asszony nem szólt egy szót sem, talán nem is hallotta.

Ekkor a férjnek eszébe jutott: milyen jó lenne most sétálni menni. Csavarogni. De nem kettesben, hanem egyedül. Mint régen, legénykorában.

Letette az újságot és szomorúan a feleségére emelte tekintetét, de Hédike nem ült a karosszékben. Eltűnt.

– Hédi! Hol vagy?! – kiáltott a férj, és körülnézett... A szobában nem volt senki... Talán elbújt valahová? Kirohant a konyhába. Senki. Végignézte az összes helyiségeket. Nem találta. – Hédike! – üvöltötte kétségbeesetten. – Hédikeee!!

Abban a pillanatban Hédike ott állt előtte, mosolyogva, széttárva a karját. Géza odarohant hozzá és átölelte:

– Jaj, úgy megijesztettél... Hova bújtál?... Mindenütt kerestelek...

– Nem bújtam el sehova – felelte az asszony. – Eltűntem. Tudod, nekem van egy csodálatos képességem, megérzem, ha valaki un...

– De szívecském!

– Ne tagadd! Az előbb untál. Éreztem. Magányra vágytál...

– Miket beszélsz!

– Nem kell hazudnod, én megértelek. Tudom, hogy milyenek vagytok ti férfiak. Néha szükségetek van egy kis egyedüllétre. Ha nem kapjátok meg, ingerültek vagytok és veszekedtek. Ezt sajnos a legtöbb asszony nem érti meg. De én megértem, illetve megérzem...

– És akkor eltűnsz? Hova tűnsz el?

– Ez az én titkom...

– Szeretném tudni!

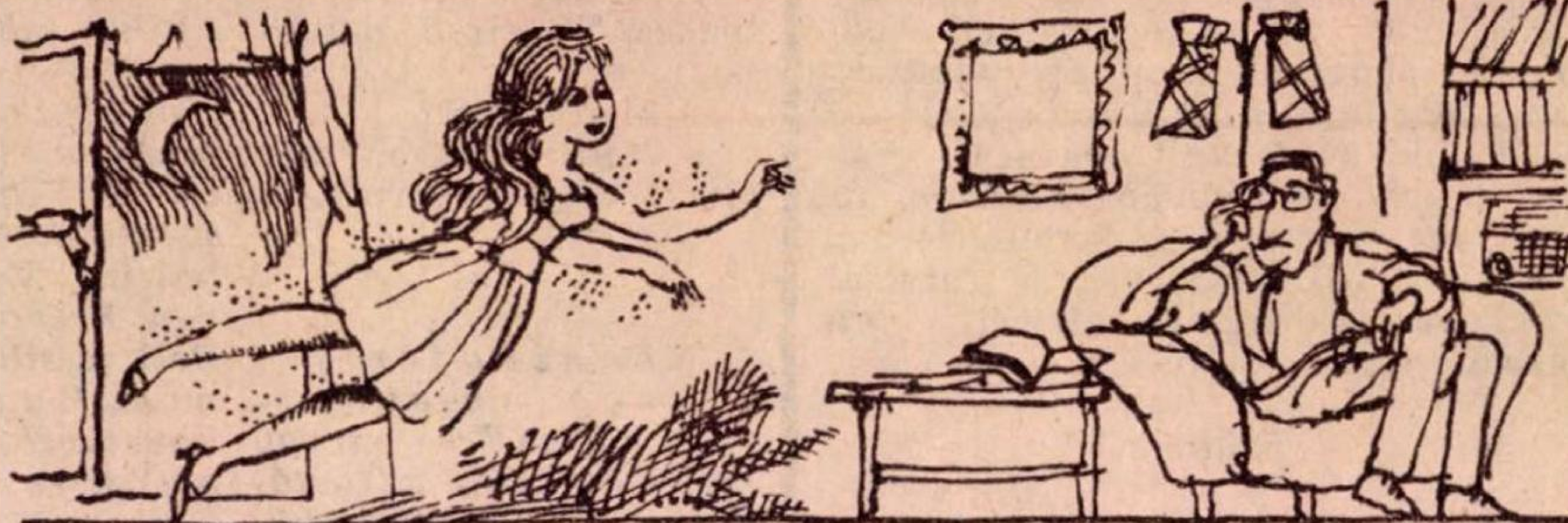
– Eltűnök a semmiben, és csak akkor öltök ismét testet, ha már nem unsz, ha már megelégelted a magányosságot...

– És kitől örökölted ezt a képességedet?

– Nem tudom. Talán boszorkány volt az egyik ősöm. Félsz tőlem?

– Tündérke vagy, nem boszorkány – felelte Géza és megbűvölten nézett Hédikére, aki ebben a pillanatban valóban nagyon szép volt: hosszú, fekete haj, ragyogó mélykék szemek, fehér bőr. Ajkán titokzatos mosoly derengett...

– Mondtam már, hogy szeretlek? – suttogta rekedt hangon a férj, és karjába vette tündér feleségét.

2.

Az elkövetkező napokban megpróbálta kifaggatni Hédikét, de az egyre csak azt hajtogatta:

– Nem tudok többet mondani... Megérzem, hogy mikor nincs szükség rám. Ennyi az egész. Hogyan tűnök el? Mit tudom én! De most már hagyj békén, légy szíves, mert megőrülök a keresztkérdéseidtől...

Géza azonban tudományos magyarázatot akart kapni, mert nem hitt a csodákban. Felkeresett néhány orvost, de azok mind azt ajánlották, hogy sürgősen vegye ki a szabadságát, mert pihenésre van szüksége. Vagyis bolondnak nézték.

Így aztán lassan beletörődött abba, hogy a felesége csodálatos képességekkel rendelkezik, és talán még jobban szerette Hédikét, mint annak előtte.

Egy évvel később Hédike három napra tűnt el. Megérezte, hogy Géza egyedüllétre vágyik. A harmadik nap délutánján a férfi megunta a magányt és felsóhajtott:

– Gyere vissza!

A következő pillanatban már ott állt előtte: elegánsan, vidáman, mosolyogva, karjában egy hatalmas virágcsokorral.

Három hónap múlva Géza két hétig maradt egyedül, majd egy alkalommal huszonöt napig. A huszonötödik napon lehunyta a szemét és hangosan így szólt:

– Hédike, hol vagy?

Az asszony azonnal visszajött. Megcsókolta a férjét és így szólt:

– Nem vagy éhes, drágám?

Gézáék boldogan éltek, és talán még ma is boldogan élnének egymás mellett, ha... Ha Géza nem találkozik egy ismerősével, és ez nem meséli el a következőket:

– Csodálatos dolgok történnek velem... Valamelyik nap otthon üldögéltem, és éppen azon keseregtem: milyen rossz egyedül lenni... Te nem is tudod, milyen egyedül van néha egy agglegény... És akkor... És akkor – akár elhiszed, akár nem – ott termett a szobámban egy csodálatos szép, fiatal nő... Hosszú, fekete haja volt, sötétkék szeme és fehér bőre... – Hogy kerül ide? – dadogtam meglepetten. Mire a tündér azt felelte: Megérzem, ha valaki belefáradt az egyedüllétbe... Tudom, hogy milyenek vagytok ti férfiak... Néha szükségetek van valakire... Én megértem, illetve megérzem...

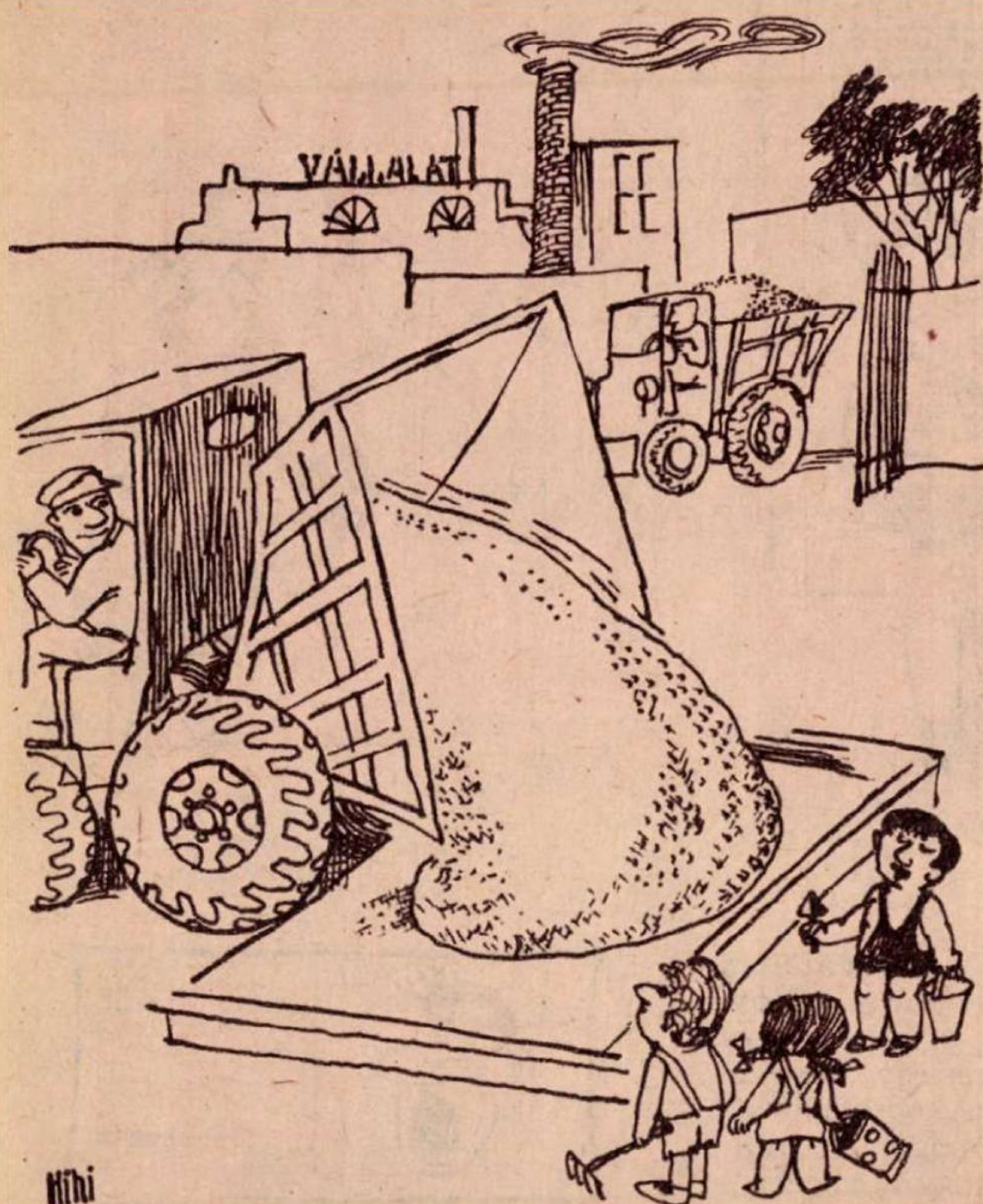
– Ne is folytasd! – szakította félbe Géza. – A nőt Hédikének hívják...

– Honnan tudod?

– Tudom – felelte sápadtan. – Csodálatos képességekkel rendelkezem...

Mikes György

Korán kezdi

– Csak egy szavamba került, látjátok és máris kaptunk friss sárga homokot!...

FURCSA ÁLLATOK

Gyerekkorunkban a hétfejű sárkány
sok álmot dúlt fel, zöld tüzet okádván.
Szörnyű hatalma volt e bűvös rémnek,
amelyről annyi kalandot meséltek.

Később a kétfejű sas lett a rémünk,
mely rengeteg bajt, bút okozott nékünk,
karmában kard és jelkép-aranyalma:
az osztrák császár elnyomó hatalma.

Majd olvastunk mi számos furcsaságot,
amilyent senki még sohasem látott,
hogy háromfejű lett egy ló csikója
és négyszemű borjút hozott a gólya.

De mindez semmi! Ne nézzünk a múltba,
az ilyesmit a jelen felülmúlja:
ma én ötlábú csirkére akadtam
a Közértben, egy Mirelit-csomagban!

Lovászy Márton

Örök kérdés

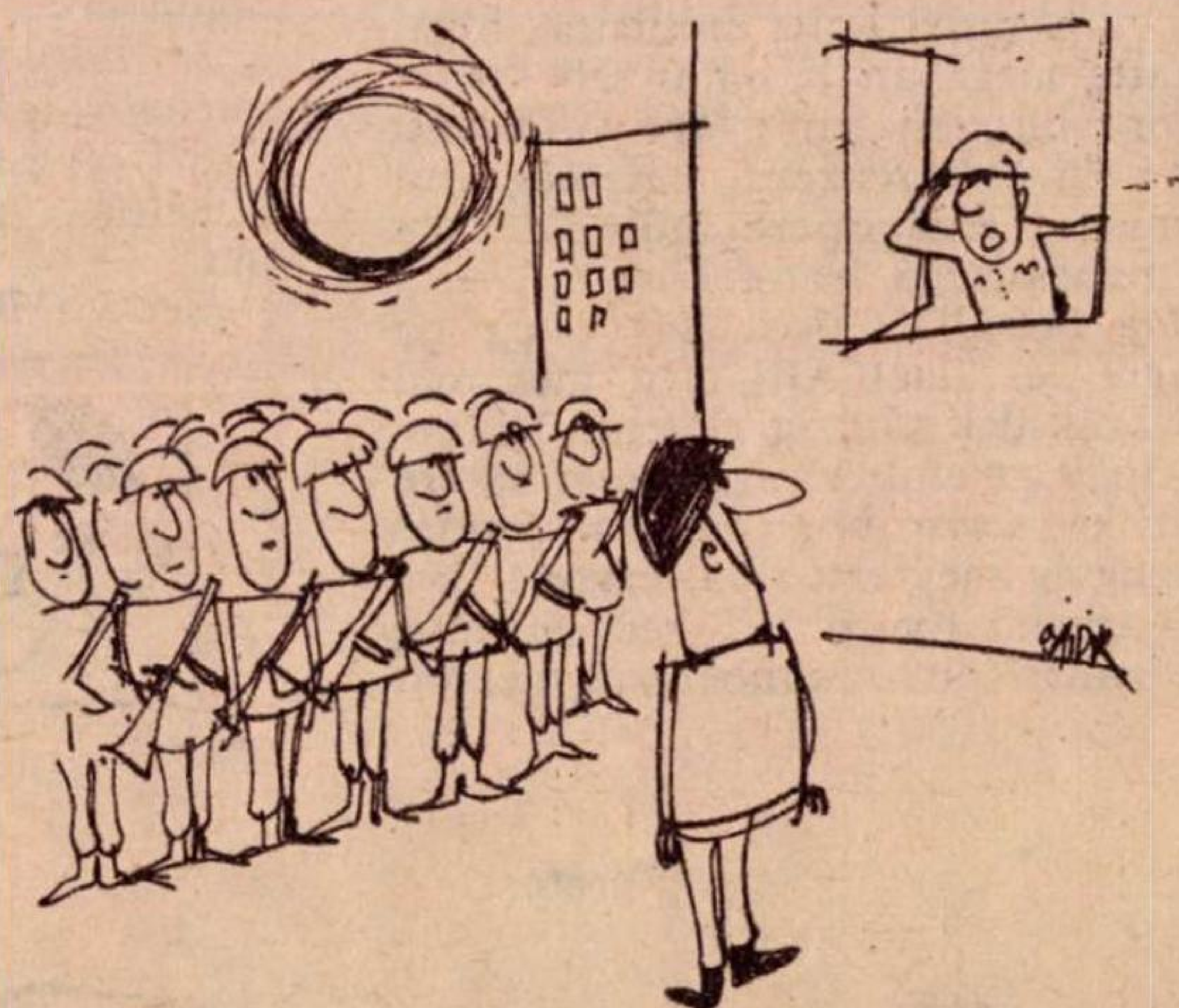
– Melyiket akarja?

A magas protektor

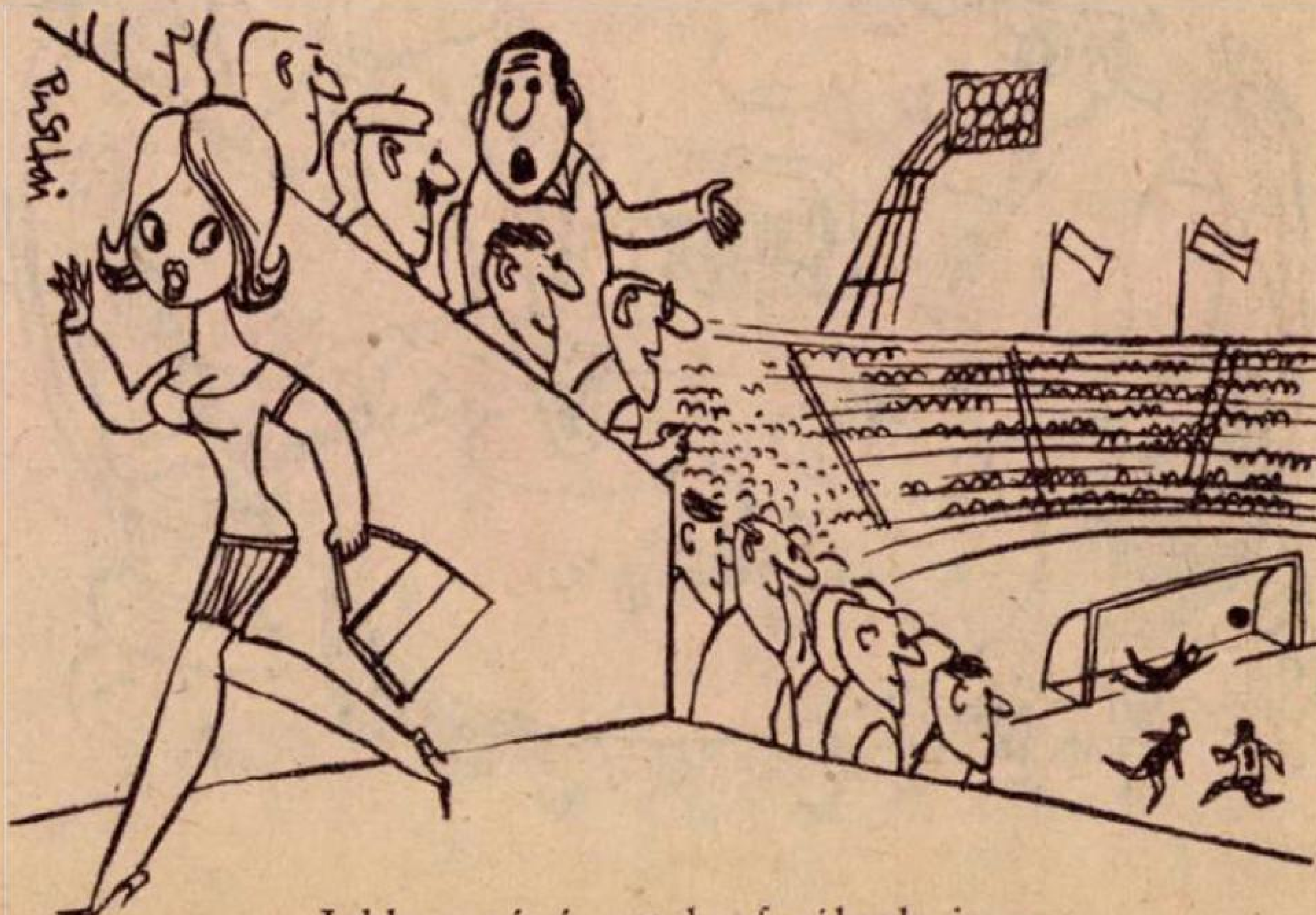
– Miért nem mondtad, hogy a húsz forint kevés?!

Katonásan

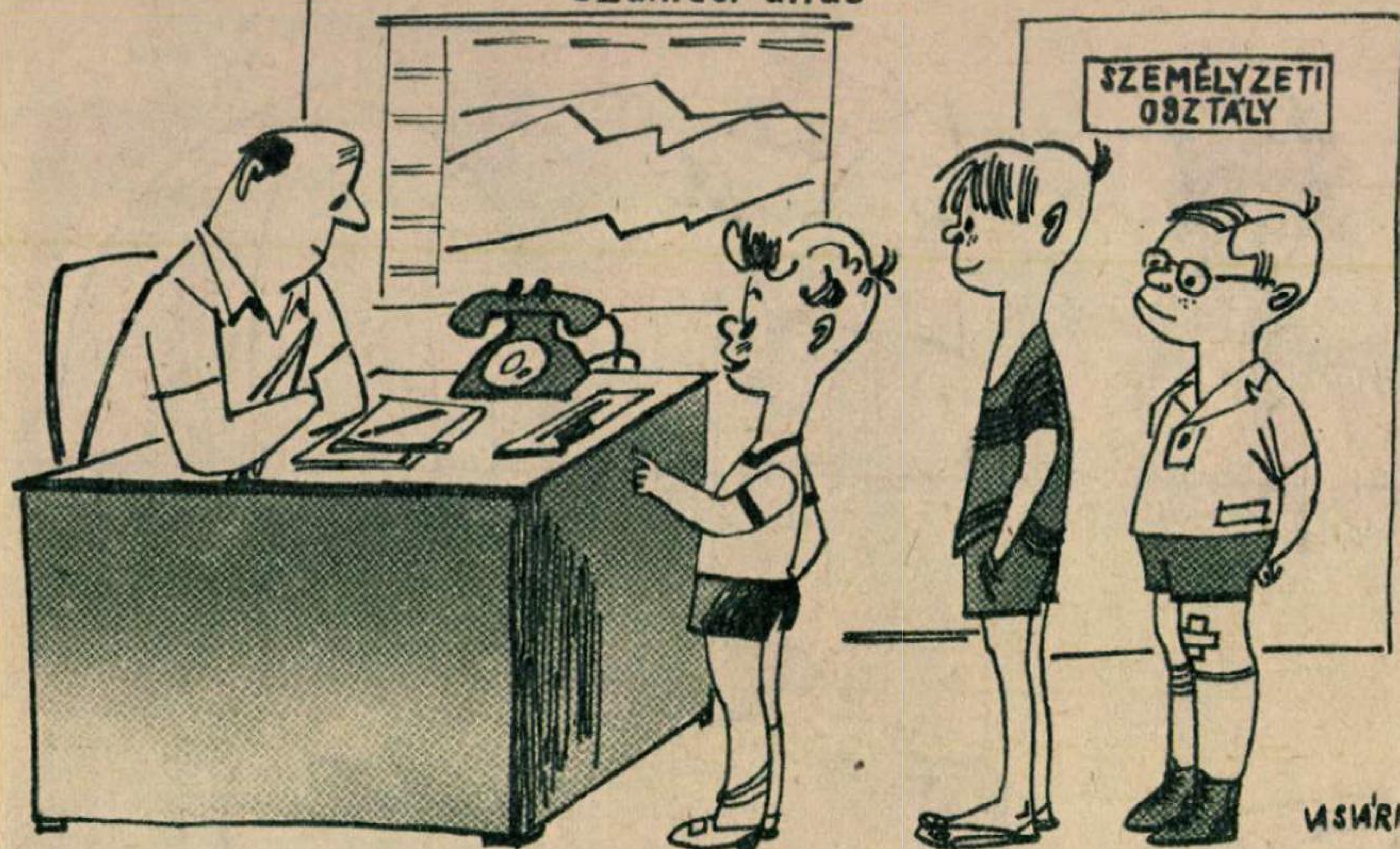
– Szakaszvezető elvtárs, jelentem, hogy kezdődik a Foxi-Maxi!

A kislány első mérkőzése

– Jobb a tévé, ott konferálnak is...

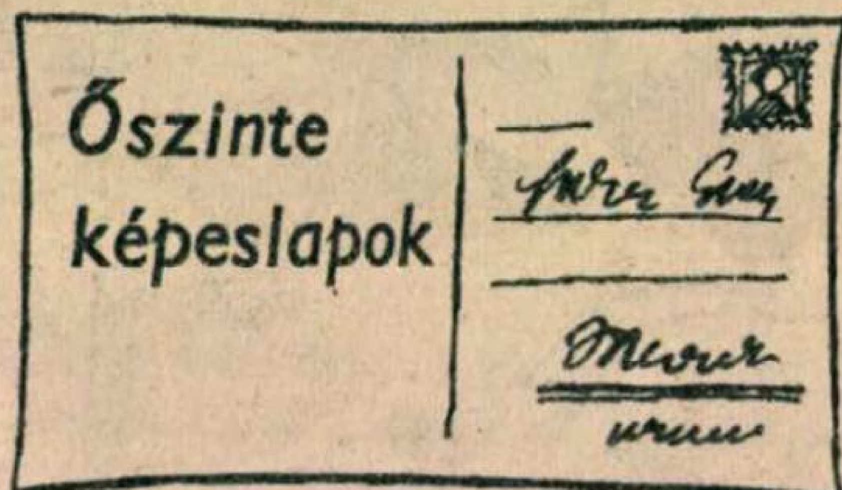
Szünidei állás

– A fagyit a vállalat fizeti, vagy nekünk kell róla gondoskodnunk?

Másodszor ment férjhez

Őszinte képeslapok

Amikor éppen sötét esőfelhők borították el a balatoncsomaki láthatárt, Sombereki Lajos a vállalati üdülő társalgójában nekiült a mintegy félkilónyi képes levelezőlapnak, hogy üdvözlő szavakat írjon közeli és távoli ismerőseinek. Alig titkolt indulattal fogalmazgatta magában a bájos szövegeket, amikor hirtelen nagyot villámlott. Sombereki összerezzent, hát még amikor néhány másodperc múlva a villámot mennydörgő hang követte:

– Ne hazudj, Lajos! Egy sereg hazugságra készülsz! Állj meg, még nem késő! Szakadék tátong előtted! Tudnod kell, hogy az emberi érintkezés sikerének titka elsősorban az igazmondás. A hazugság megfertőzi a légkört!

A nagyobb nyomaték kedvéért még egyet villámlott. Sombereki megrendülve, mindamellett átszellemülten nézett maga elé, arca földöntúli fényben ragyogott, mint egykor Nagy Konstantiné. Aztán mintegy félálomban egymás után írta a képeslapokat.

„Nagyszerűen érzem magamat, minden nagyon szép, jó, hogy nem vagy itt, nem szeretem a kellemetlen társaságot."

„Pompásan telik az idő, nem úgy, mint a te unalmas társaságodban."

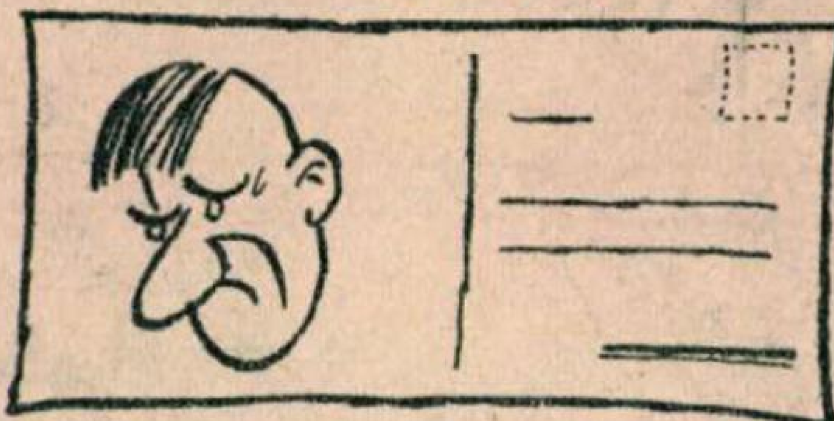
„Jól vagyok, remélem, te nem."

„Szívélyes üdvözlet. Vigyázzon a lakásra, és lehetőleg minél kevesebbet lopjon el."

„Itt üdülök és sokat gondolok rád, a lehető legtartózkodóbban."

„Szívélyesen üdvözlöm, mert csak próbálnám nem üdvözölni a főnökömet."

„Kedves Barnaki, üdvözletemet küldöm, mert ha már Csalinkainak küldtem, akkor magának is kell, sajnos."

„Kedves Csalinkai, üdvözletemet küldöm, mert ha már Barnakinak küldtem, akkor magának is kell, sajnos."

„Melegen üdvözlöm, drága Juliska néni, mert még képes elbuktatni a gyerekemet."

„Pukkadj meg!"

„Sokszor üdvözöllek, csak tudnám, ki vagy."

„Sajnos, nemsokára viszontlátjuk egymást."'

„Jól vagyok, téged a távolság sem szépít meg."

Az egyik képeslap fölött különösen sokáig gondolkozott, majd legyintett.

– Nem, ezt mégsem lehet! – suttogta a fejét rázva.

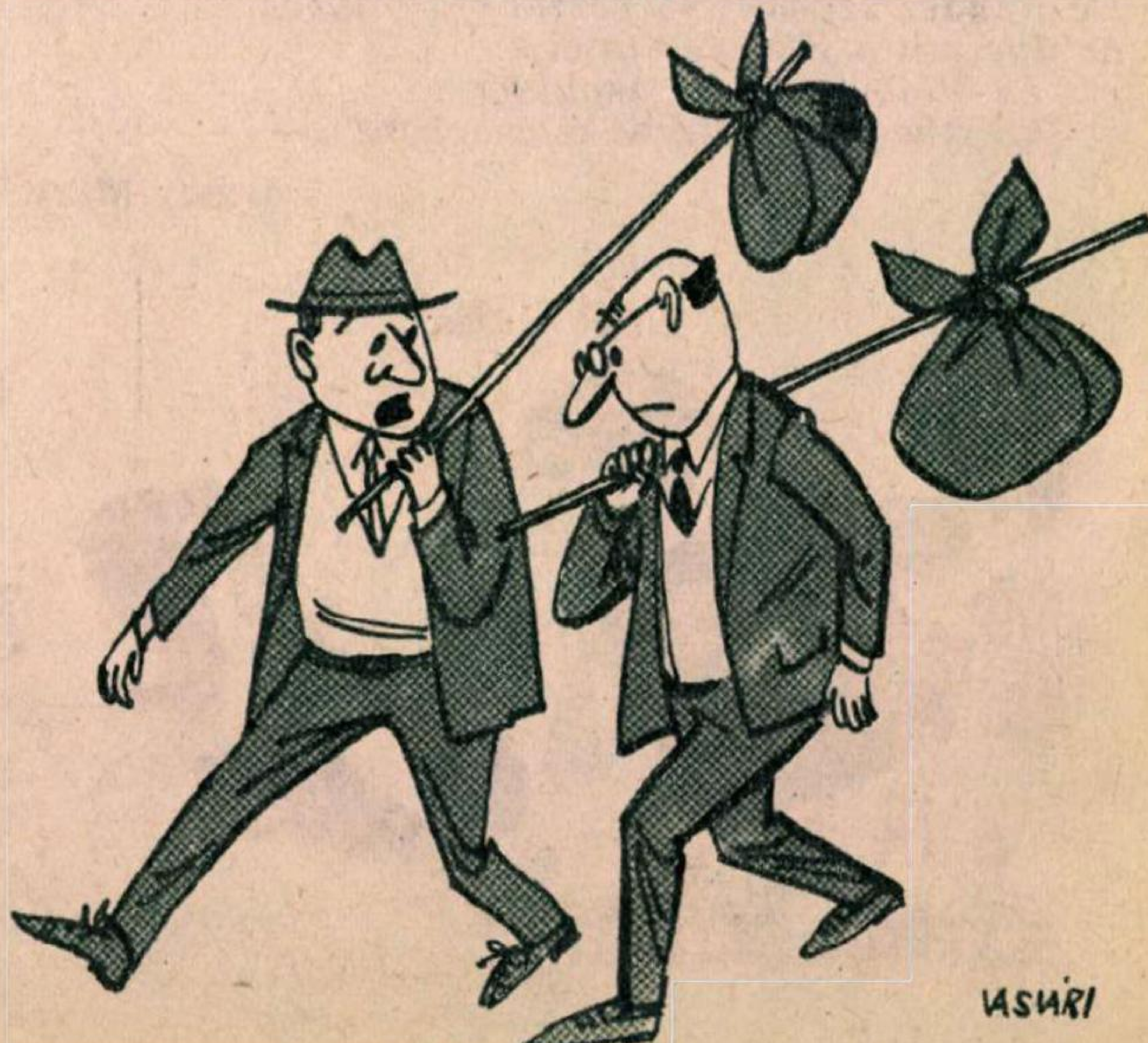
Feleki László

Terefere

– Aztat, mindig meghallgatom, amit a Lőrincze mond!

Évzárók után

– Magának is rossz volt a bizonyítványa?

Menetrend-ballada

Minden évben van egy külön
Visszatérő örömöm,
Egy izgalmas társasjáték —
S ezt a MÁV-nak köszönöm.

Minden évben május végén
Vagy június elején
Városomat menetrendért
A nyakamba veszem én.

Első utam: az IBUSZ-hoz.
A jegyárus mosolyog:
— Utazási irodában
Menetrendet? Naiv dolog! —

— Régebben volt... —
De fejlődünk!
Profilunk van! Nem lehet
Kapni, csak az állomáson.
Kezdődik az új menet.

Keletiről Nyugatira.
...Menet van, de hol a rend?...
Kétlem már, hogy egyáltalán
Kapható-e menetrend.

De kapható! Mostan épp az
Orrom elől ugrik el.
Csak két másodpercet késtem.
— Hja uram, itt spuri kell.

Holnap délben esedékes
Újra vagy ötven darab.
De lehet, hogy előbb, s ha ön
Délre várja, lemarad. —

— Menetrendet? Parancsoljon!
Nézd csak ezt a kegyetlent:
Hogy kínálja! A kezében —
Az autóbusz-menetrend.

— Tanulja meg: ha autóbusz-
Menetrendet ad az ég,
Akkor ön ne vonaton, de
Autóbuszon utazzék!

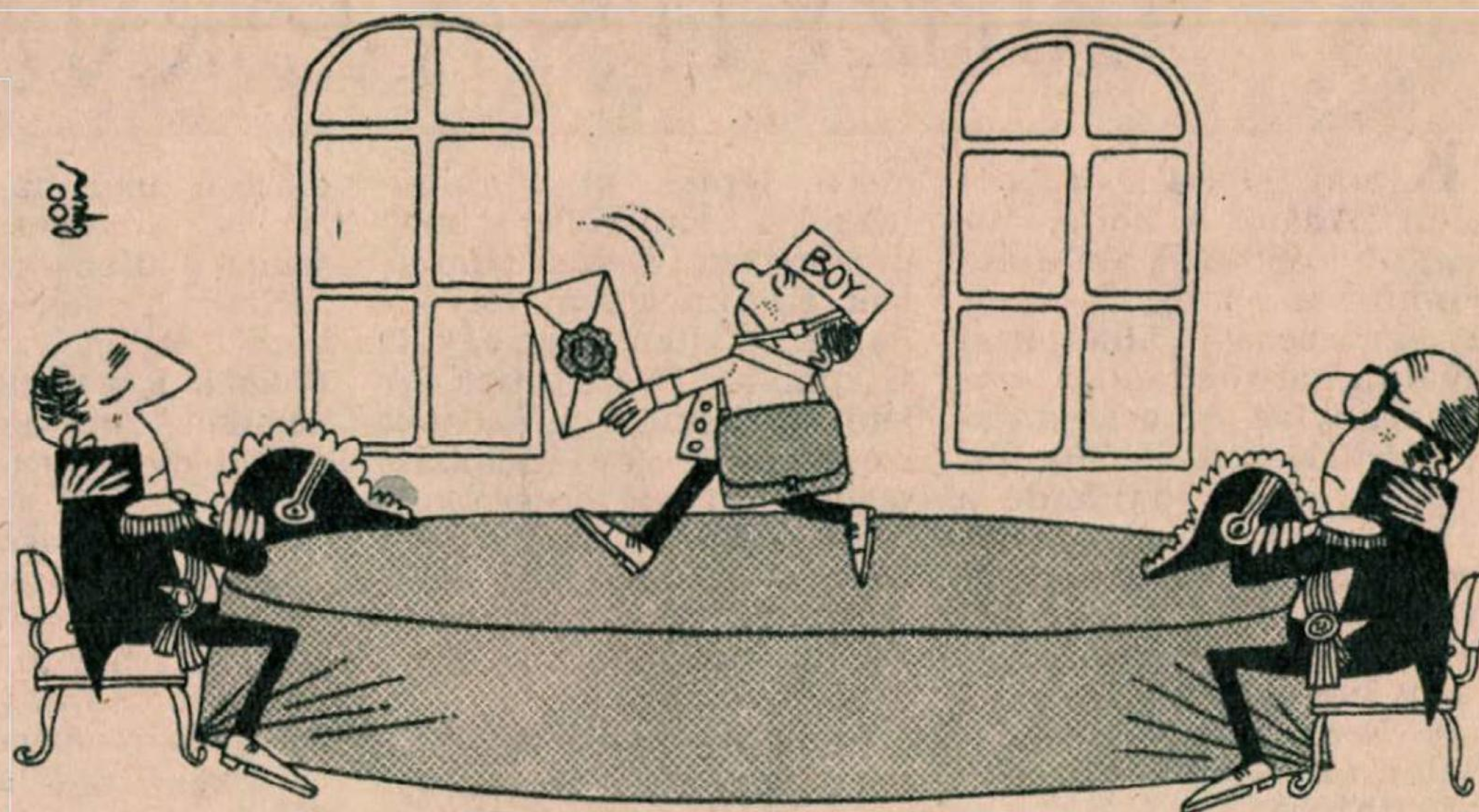
Így folyik a társasjáték...
A jövőből jelentik:
IBUSZ-nál is kapható lesz,
Ha — profilon billentik.

Kibernetikánk fellendül.
Még néhány év, s meglehet,
Menetrendből is kinyomnak
Idejében eleget.

Radó György

Diplomáciai levélváltás

Balázs-Piri Balázs rajza

Kicsi, de bosszantó

Lecsót vettem a boltban. Romlott volt.

A boltvezető: Az Ön által vásárolt főzelék csakugyan romlott.

A központ: A panaszolt főzelékféle nem volt megfelelő.

A főközpont: A szóvá tett áruféleség valóban meghibásodott.

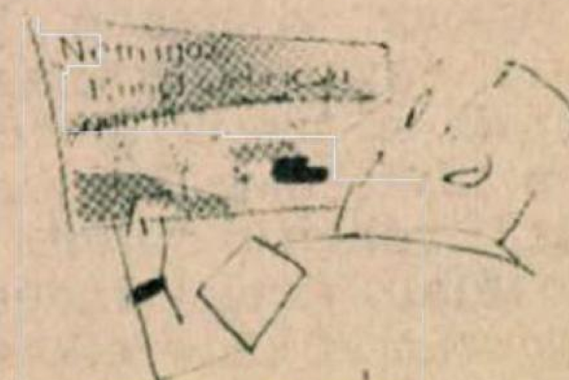
Tanulság: A hangnem udvariasabb lett, viszont az a lecsó romlott maradt.

Fiam tizenhat éves lett. A családi pótlék igazolásához most már nem volt elég a lakóbizottsági, plusz pecsétes tömbmegbízotti igazolás. Ezenkívül két igazolás kellett még az iskolától: egyik, hogy tavaly iskolába járt és külön egy másik, hogy idén is fog járni. Hiába, nőnek a gyerekek, több pecsét kell hozzájuk.

Az állami áruházak jelmondata immár néhány éve: „Könnyű a választás, mert nagy a választék!" Nem értem. Ahol nagy a választék, ott dúskál az ember a sok földi jóban, nehéz eldönteni, hogy melyiket válassza. Ahol viszont kicsi a választék, ott könnyű választani, azt vesz, amit kap. Nem volna jobb így a jelszó: „Könnyű a választás, mert alig van választék!"

Budapest egyedülálló város. Abban is egyedül áll, hogy míg a többi nagyváros képeslapjain szépíti magát, addig a mi városunk sokkal szebb az életben, mint a levelezőlapokon. Mondják is ezt a külföldiek. Háromféleképpen lehetne változtatni ezen. Vagy szebb lapokat kell csináltatni. (Ez egyelőre nem megy.) Vagy elcsúfítani a várost, hogy hasonlítson a képeslapokhoz. Vagy a jelenlegi képeslapokat felülbélyegzéssel látni el: „Nem igaz. Ennél szebbek vagyunk."

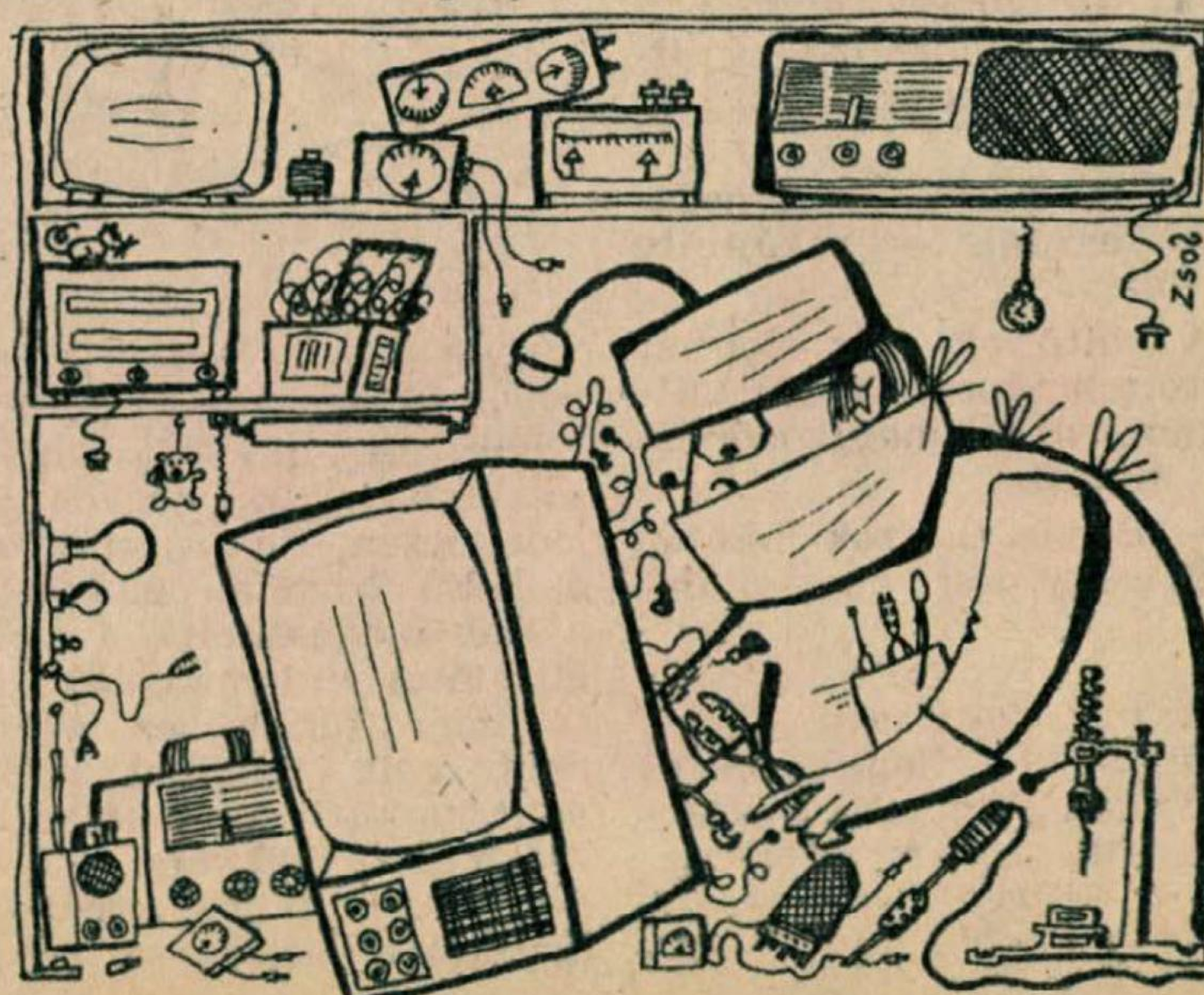
(novo)

Az már más

– Vigyázzon, nénike, ez az eper már nagyon poshadt!
– Köszönöm a figyelmeztetést, de én nem eszem belőle, eladni viszem!

Igényes műszerész

KIŰZETÉS A PARADICSOMBÓL

Kiadó albérleti szobát talált Ádám, a költő, özvegy Zvareknénél, aki a közelmúltban özvegyült meg, és két szobáját albérlettel kívánta hasznosítani. A szoba aránylag és aránytalanul drága volt, de fontos, hogy az özvegy hajlandó a költőt egyik szobába befogadni. Főleg, amikor meggyőződött róla, hogy ámbár költő, majdnem háromezer forint biztos havi jövedelme van. Ezzel szemben rögtön tilalomfát is állított a szoba ajtajába:

— Figyelmeztetem — jelentette ki szemérmes mosollyal —, hogy idegen nő nem lépheti át a szoba küszöbét.

A másik kiadó szobát Béres Éva, kémiai kutató szerezte meg, de ajtajába hasonló tilalomfa került — természetesen ellenkező előjellel.

Özvegy Zvarekné meghívta egyszer vacsorára a költőt. A másik albérlőjét nem hívta meg. Mélyen kivágott ruhában rántott csirkét tálalt, és csokoládés palacsintát. A költő lelkes jelzőket mondott a csirkére és a palacsintára, de teljes közönnyel mellőzte a kivágott ruhát és tartalmát.

A két albérlő először a folyosón találkozott, s illendőség szerint bemutatkoztak.

— Remélem, jó szomszédok leszünk — jelentette ki Éva.

A költő, aki már szemlét tartott a szomszédnője küllemén, nagy meggyőződéssel mondta:

— Biztos vagyok benne. És egymásra mosolyogtak.

Május volt, nem olyan, mint az idei. Napsütéses és ragyogó. Azonfelül vasárnap volt. A sors véletlenéből — milyen a sors és milyenek a véletlenek — egyszerre léptek ki a szobájukból. Kiderült, hogy mindketten sétálni indulnak. Egyiknek sem volt kifogása az ellen, hogy együtt sétáljanak. Beszélgettek. A lány a kémiai problémák szépségeiről, és izgalmasságáról, a fiú a modern költészet stíluskérdéseiről beszélt, s úgy figyelték egymást, mintha ez volna az a valami, ami mindennél jobban érdekli őket.

Mikor elváltak, megegyeztek abban, hogy másnap este együtt hallgatják meg a népszerű dizőzt, aki a költő egy versét is énekli.

A költő még aznap délelőtt megkérte az özvegyet, hogy a közelmúltban megjelent verskötetét vigye át szomszédnőjének. Az özvegy nem éppen barátságosan, és gyanakvó tekintettel vállalta a megbízást.

— Gyönyörűek a versei — állapította meg Éva, mikor találkoztak. Most már nemcsak a kémiáról és költészetről beszéltek. Sok minden egyébről is. Egyelőre mindketten csalódásaikról s az ebből közvetlenül levont élettapasztalataikról.

Lucifer letekintett a földre, mosolyogva gondolt a két tilalomfára, és nézte a két fiatalt. Megállapította, hogy itt nincs szükség az ő személyes beavatkozására. Megy az majd nélküle is! Lucifer pedig ritkán szokott tévedni.

Most sem tévedett. Egyre gyakrabban voltak együtt. Egyik este, mikor a szigeti sétaúton jártak, nagyon illedelmesen, de karonfogva, a költő hirtelen elhatározással megcsókolta a vele ellentétes tudományágat. A tudományágnak ez ellen nem volt kifogása. Sőt, amit kapott, vissza is adta. A költő a jellemes fickók közé tartozott, s e csókban csattant elhatározását megelőzően már három verset is írt, amelyek hosszabb szünet után szerelemről szóltak. A csók után következő napon megmutatta Évának a verseket. Éva, a kémikus, minden analízis nélkül megértette őket.

Mikor este ismét hosszú séta után hazatértek, a kapuban azt mondta a költő, hogy jó lenne még egy feketekávé. Sajnos, az eszpresszó már zárva van.

— Nem baj — mondta Éva —, van kávéfőző gépem, majd én főzök. —

Pár perc múlva átjöhet érte.

A házban koromsötét volt, tehát az özvegy már az igazak álmát aludta. A költő kopogós cipőjét puha papuccsal cserélte el, és lábujjhegyen, óvatosan nyitott be a szomszéd szobába. Suttogva beszéltek, suttogva itták a feketét, és suttogva csókolództak. Sőt, Lucifernek igaza volt. A tilalomfa ügye elintéztetett.

A tilalom úgy szólt — vigasztalódtak —, hogy idegen férfi, vagy idegen nő... Mi pedig már igazán nem vagyunk idegenek. De azért, amint derengeni kezdett, a költő átsurrant saját szobájába.

Szóval szerelem lett, komoly, ájtatos és gyakran nem is ájtatos szerelem. De azért nem mulasztották el a szükséges óvatosságot. Így jó ideig az özvegy nem tudott semmiről. Elvégre Zvarekné nem volt isten, hogy mindent azonnal megtudjon.

— Paradicsomi életünk van itt — lelkesedett egyszer a költő. — Másoknak mennyi gondot és bajt okoz, míg egyszer találkozhatnak. Ez a két szoba a mi Édenkertünk.

— Csak el ne kiabáljuk — elmélkedett Éva, aki egy kicsit babonás volt.

De elkiabálták! Egyszer Zvarekné este székelykáposztát vacsorázott. Ez alkalommal nem hívta meg a költőt. Az özvegyi magányban elköltött káposzta erősen megfeküdte a gyomrát. Éjszaka közepén hálóingben, mezítláb benyitott Éva szobájába, hogy valami gyógyszert kérjen tőle. Az ifjú pár éppen a tilalmas tudásfájának gyümölcsét ízlelgette, s e látványtól özvegy Zvareknénak elállt a szava. De csak egy pillanatra. Aztán a szemérem és az erkölcs nevében viharosan kitört, s mindkettőnek felmondta az albérletet. Felmondta visszavonhatatlanul.

— Kérem — tiltakozott a költő, hirtelen támadt lovagias elhatározással —, én megkértem a hölgy kezét, és jövő héten feleségül veszem.

— Házaspárnak pedig egyáltalán nem adok ki szobát! Fölmondtam!

Zvarekné mezítláb és hálóingben feltűnően hasonlított a színpadi arkangyalhoz, aki az első emberpárt elűzi. Csak a pallos hiányzott a kezéből.

Kiűzettünk a paradicsomból! — állapította meg költőhöz illő mélabúval Ádám. — De amit mondtam, megmondtam. Elveszlek!

— Én meg — idézte Éva a Tragédiát — „lugast csinálok s közénk varázsolom a vesztett Édent".

— De hol? De hol? — sóhajtott Ádám.

— De hol? De hol? — ismételte Éva, és lehajtotta fejét az apróhirdetések „lakás" rovatára.

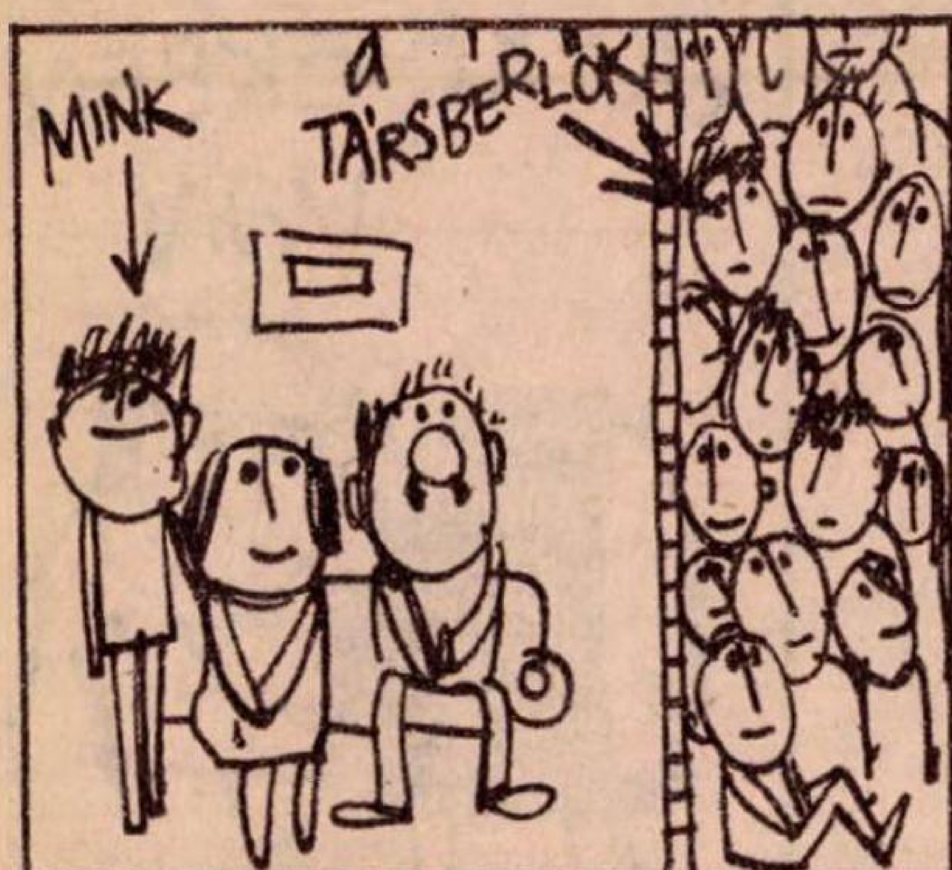
*

Zvarekné azontúl kizárólag férfiaknak adta ki a szobáit.

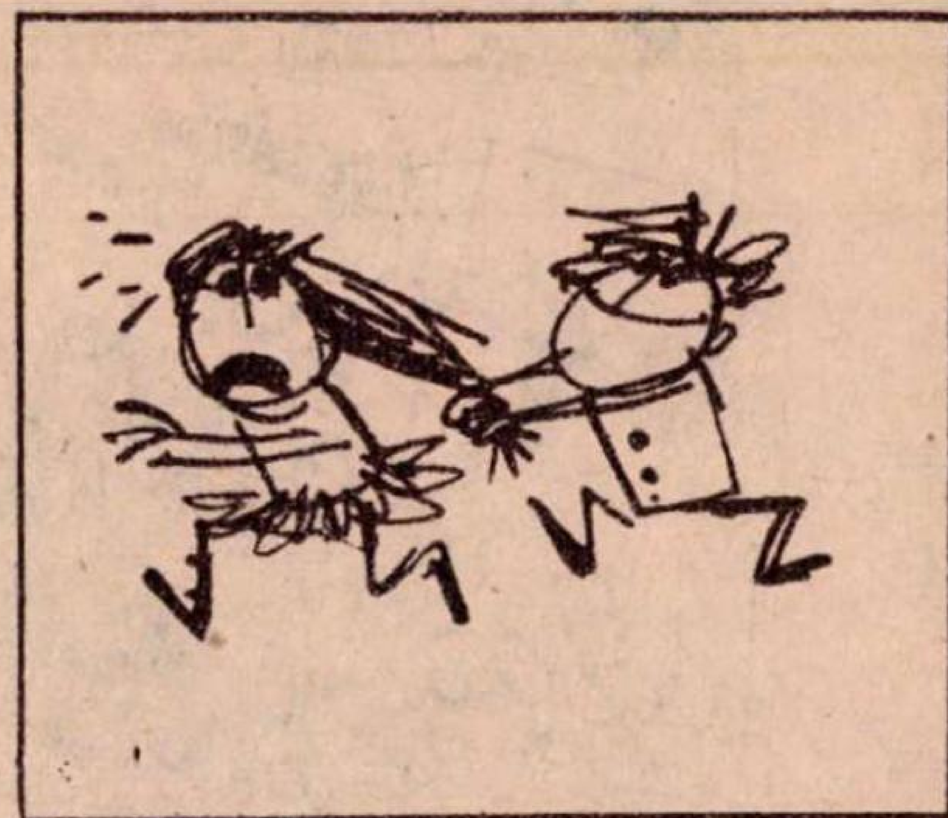
Bálint Lajos

Gyermekrajz-kiállítás

Sajdik Ferenc rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Jelentkeztek a megfejtők!

Lapunk június 10-i számában „Rejtély a vonaton" címmel különös esetet ismertettünk olvasóinkkal. A május 16-án 16 óra 33 perckor induló, erősen zsúfolt debrecen—budapesti gyors étkezőkocsijának felszolgálóját marasztaltuk el. A felszolgáló a saját részére fenntartott hely egyikére nem engedett leülni egy nőt, viszont röviddel ezután, két erőteljes férfiú sörözgetett az említett szolgálati helyeken. A rejtély az volt, hogy vajon mi indította a „hivatali" helyét előbb oly rendületlenül védő pincért a poszt feladására, a két sörözgető férfiú javára?

E különös eset több olvasónkat arra késztetett, hogy megpróbálkozzanak a megfejtéssel.

Kóbor Ervin ceglédi, Baross István páli és több más olvasónk hozzánk eljuttatott véleménye alapján

gyökeret vert lelkünkben a sanda gyanú, hogy itt esetleg borravalóról, a szolgálati hellyel való kufárkodásról van szó. Ám figyelembe kellett vennünk dr. M. T. budapesti lakos véleményét is, akinek fejtegetése így hangzik:

— Az a sokak által valószínűleg hangoztatott felfogás, hogy a két testes férfiú borravaló ígérése után helyezkedett el a fenntartott helyeken, teljes képtelenség, mert a borravaló nálunk a vendéglátóiparban, különösen a fizetésnél, és helyfoglalásnál ismeretlen.

Ezek után azt hinné az ember, hogy a jogos kérdésre, miszerint: miért nem adott helyet a felszolgáló a nőnek, és miért adott a két férfinak, nem lehet megnyugtató választ kapni.

Tévedés! A feleletet onnan várjuk, ahol az étkezőkocsik szolgálati helyeit osztják, ám ahol az ajkak ez ügyben eddig némák maradtak: a MÁV Utasellátótól.

f. p.

PESTI PILLANATKÉP

A Margit-híd pesti hídfőjénél szálltam fel a hatosra. Amint kidöcögtünk a megállóból, érdeklődve figyeltem fel arra a középkorú, mérsékelten ittas férfiúra, aki a tolóajtó mögött ült. Ugyanis minden előzetes figyelmeztetés nélkül dalra fakadt. Őszinte átéléssel, reszketős tenorhangon énekelte azt, hogy:

„Van egy szőke asszony, fehér mint a rózsa..."

— Ha azonnal nem hagyja abba — szólt rá a kalauznő —, a következő megállónál leszáll! Utoljára figyelmeztettem!

„Hejde annak az aszszonynak halálos a csókja" — folytatta önkéntes pacsirtánk zavartalanul, és dalolt, dalolt, míg csak a következő megállóhoz nem értünk. De amint a motorkocsi fékezett, azonnal megszakította produkcióját, még az ujját is a szájára tette, és mint bűnbánó kisdiák a tanítójára, olyan tekintettel nézett a kalauznőre.

— Ezt csinálja velem a Moszkva tértől — tájékoztatta a kalauznő a frissebb utasokat. — Amíg megy a kocsi, dalol, ha megállunk, elhallgat.

Valóban, alighogy újra megindultunk, már fel is csendült a búbánatos nóta:

„Megugrattak Hortobágyon, a karámból egy csikót..."

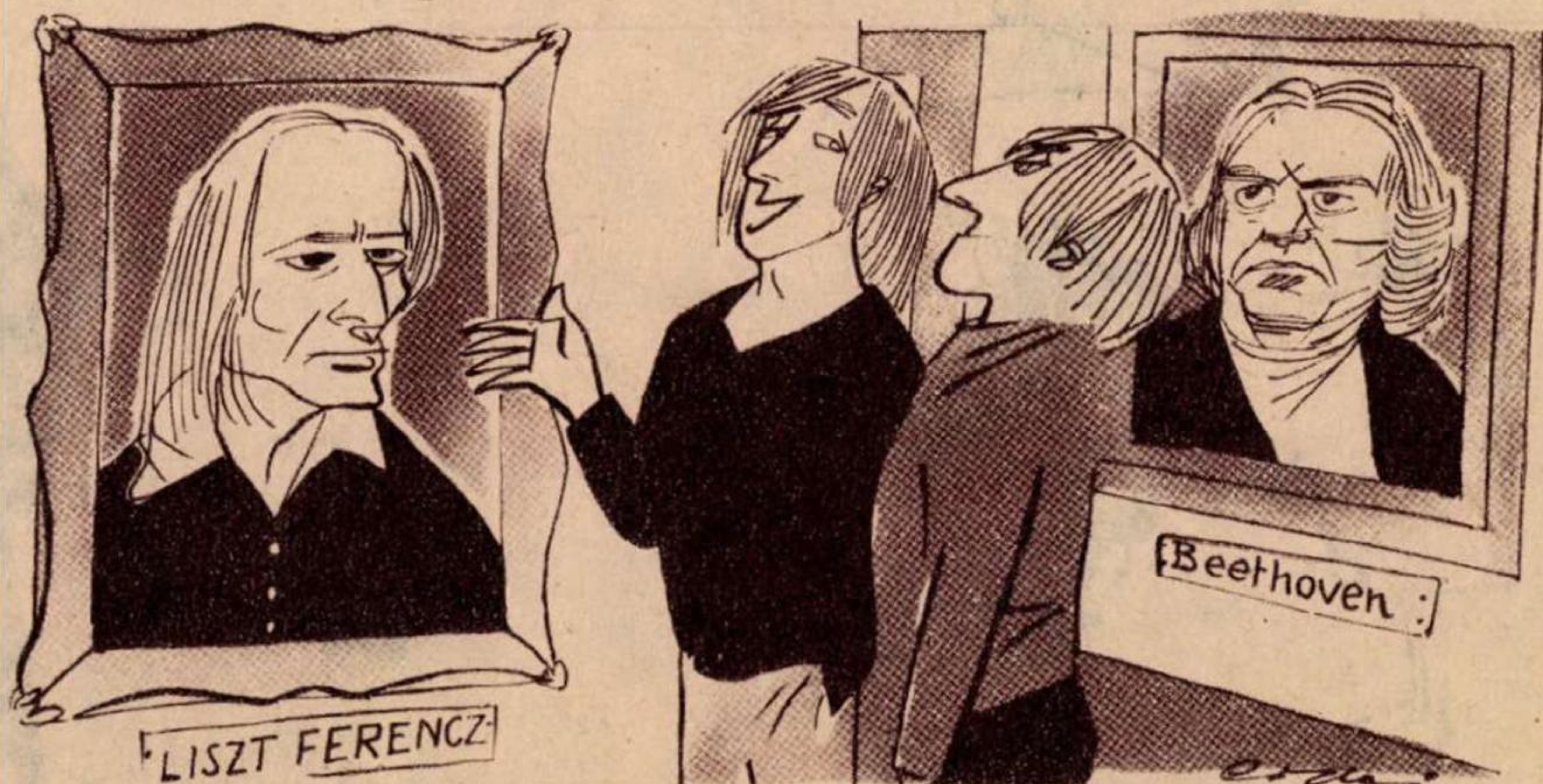
És íme, mit tesz erre a kalauznő?! Oda áll az énekművész elé, mosolyogva hallgatja, aztán halkan maga is vele dúdol:

„Énistenem a csikómat..."

A részeg férfiú abbahagyja az előadást, pár pillanatig döbbenten bámul a kocsi parancsnoknőjére, aztán nehézkesen feltápászkodik, méltatlankodó fejcsóválások közepette kibotorkál a peronra, és tántorogva lelép a kocsiról. Szerencsére ekkorra már beálltunk a Rudas László utcai megállóba. De ő nem ment át a gyalogjáróra, várta a következő villamost és a következő kalauzt.

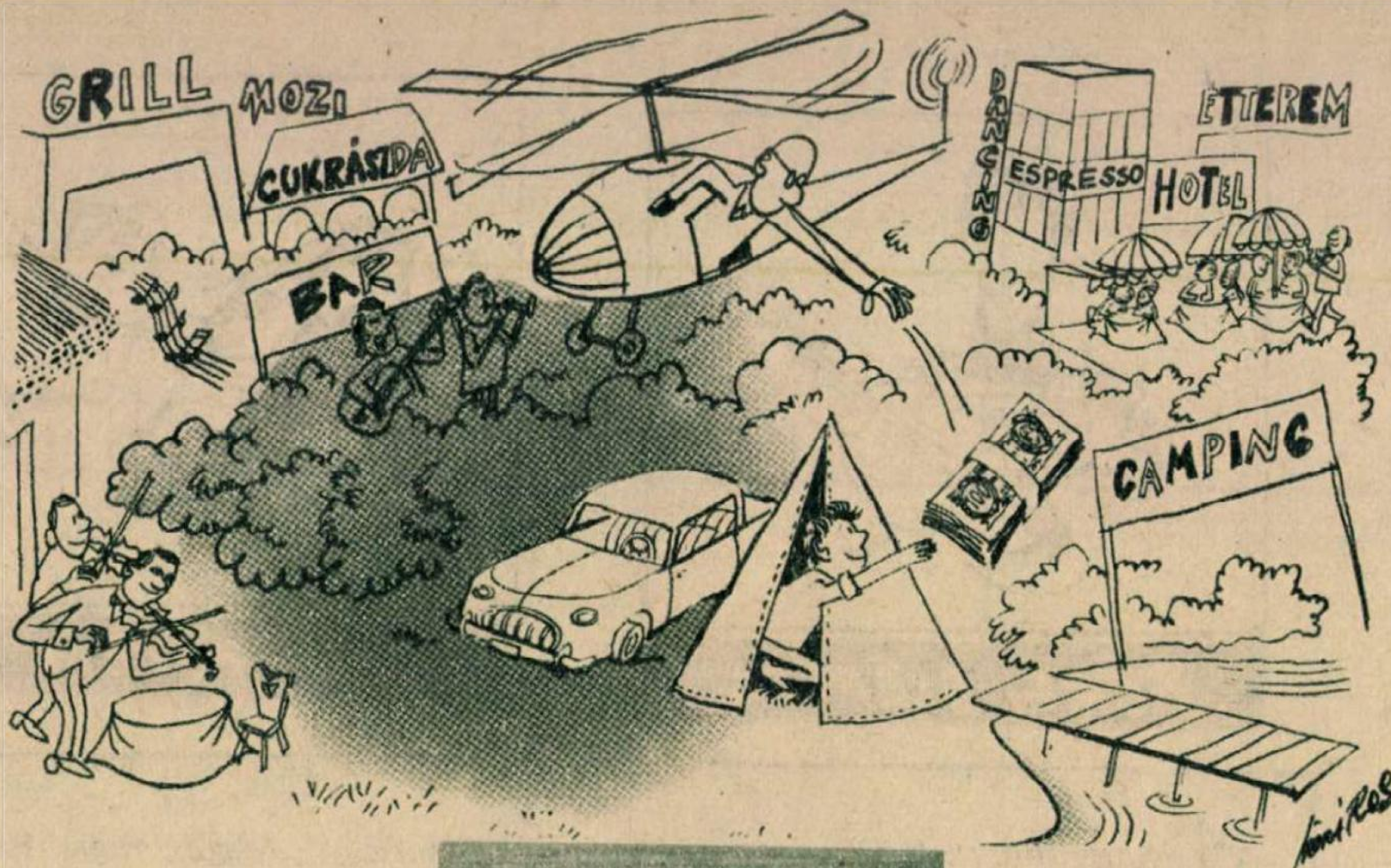
(kürti)

Önigazolás

– Na látod, milyen nagy muzsikus volt és ő is hosszú hajat viselt . . .

Bekerítve

PANASZIRODA

Gyanús vízfolt keletkezett a hálószobánk menynyezetén. Megállapítottuk, hogy a nagy esőzéstől a tető beázott, és félő, hogy a plafonon beszivárog a nedvesség. Ezért elmentem a panaszirodába, hogy gyors orvoslást kérjek.

Amikor beléptem a főelőadóhoz, örömmel állapítottam meg, hogy egyszer együtt nyaraltam vele Mátraházán.

— Na, ez gyorsan intézkedni fog — bizakodtam. Hellyel kínált és megkérdezte, hogy idén hol nyaralok.

Megmondtam, ő pedig felsóhajtott:

— Sajnos, én nem tudok az idén nyaralni menni. Képzelje, födémcsere van a lakásunkban. Már öt hete dolgoznak rajta, de még teljes a felfordulás nálunk. Véletlenül a csilláromat is összetörték. Egy létra nekidőlt, a következő pillanatban már a földön volt a gyönyörű üvegcsillár.

— Csillárt lehet pótolni — mondtam. — Fő az, hogy a födémet rendbe hozzák.

— Sajnos, azután a cserépkályhát kell átrakni. Egy vagyonba kerül.

— Viszont remekül fogja fűteni a lakást.

— Nagy tévedés — panaszkodott —, nálunk az ablakrámák rozogák, átengedik a

hideget. Télen nagyon fázunk. Én súlyos reumát szereztem a hidegtől. Egyik orvostól a másikig... Rémes...

Meg kell ezt a szegény embert vigasztalnom.

— Olvastam, hogy egy norvég orvos sikeresen kísérletezett valami szenzációs új aranyoldattal reuma ellen.

Legyintett:

— Én is olvastam, de sajnos, megállapították, hogy a szer káros az idegrendszerre.

Egyre szomorúbb lett.

— És most ráadásul a lift...

— Mi van a lifttel?

— Ki kell cserélni a motort és a liftszekrényt. Fél évig gyalog mehetek fel a hetedik emeletre.

— Minden emeletnél két perc pihenés! — javasoltam.

— De állni is olyan fárasztó.

— Vegyen olyan kis összecsukható ülőszéket.

— Igen, az talán jó lesz. Köszönöm, hogy panaszomat olyan részvéttel meghallgatta és jó tanácsokat adott. Viszontlátásra.

Kezet nyújtott, és fájdalmas, halk hangon kiszólt:

— Kérem a következőt!

Figyelmesen nézett az új ügyfél szemébe. Nyilván azt igyekezett tekintetéből kiolvasni, hogy milyen vigasztalást kaphat sok bajára az új látogatótól.

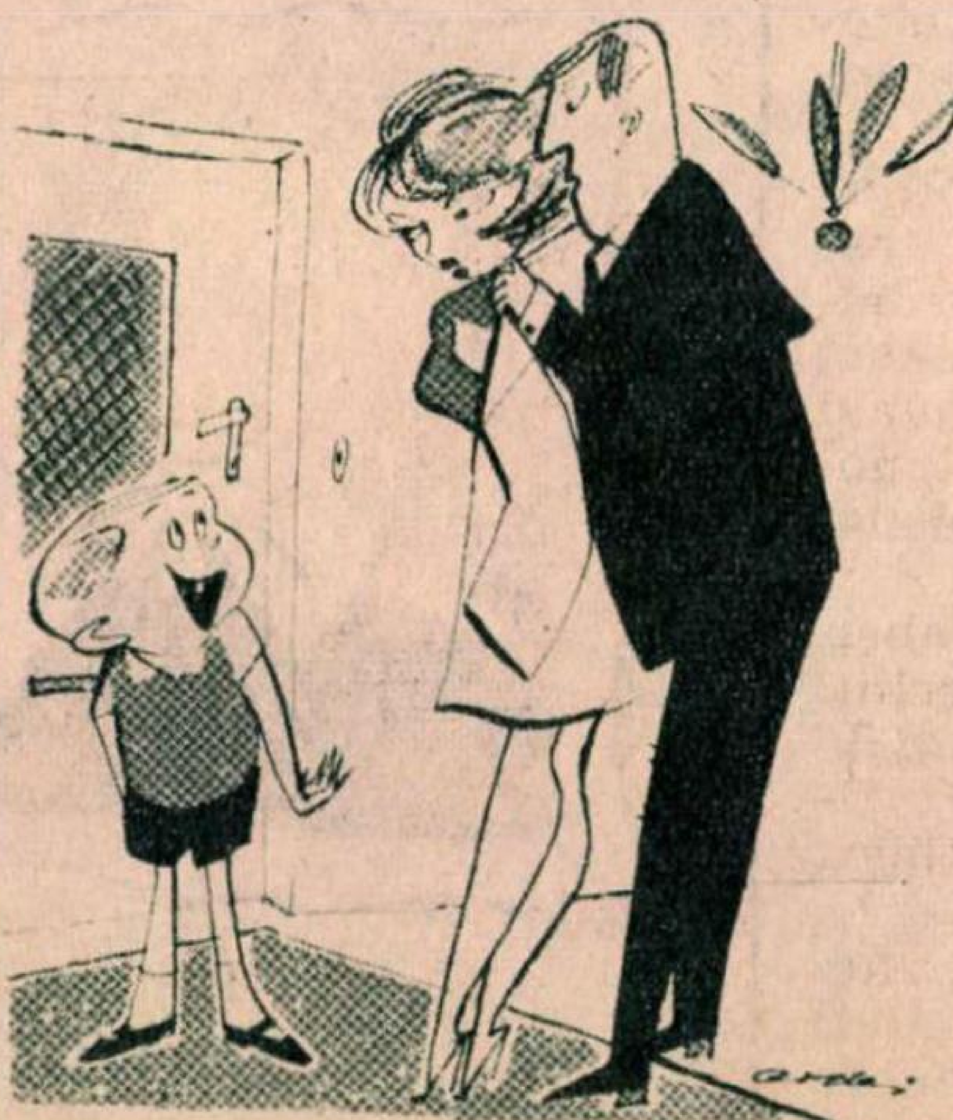
Palásti László

Türelmetlen szurkoló

— Most megtarthatjuk az esküvőt, Mancika, de siessünk, mert nemsokára kezdődik az őszi forduló...

Családi korrupció

— Egy tízes és éjfélig szabadok vagytok!

MiNdeNFéLe

Ha valaki vigyáz magára, még az átlag életkort is elérheti.

Milyen furcsa állatok vannak és milyen furcsa emberek!

A tehetségtelenség csak hatalommal párosulva veszélyes.

Minden útonálló számít a társadalom elnéző megértésére.

Elemi csapás az, amely az ember közreműködése nélkül pusztít.

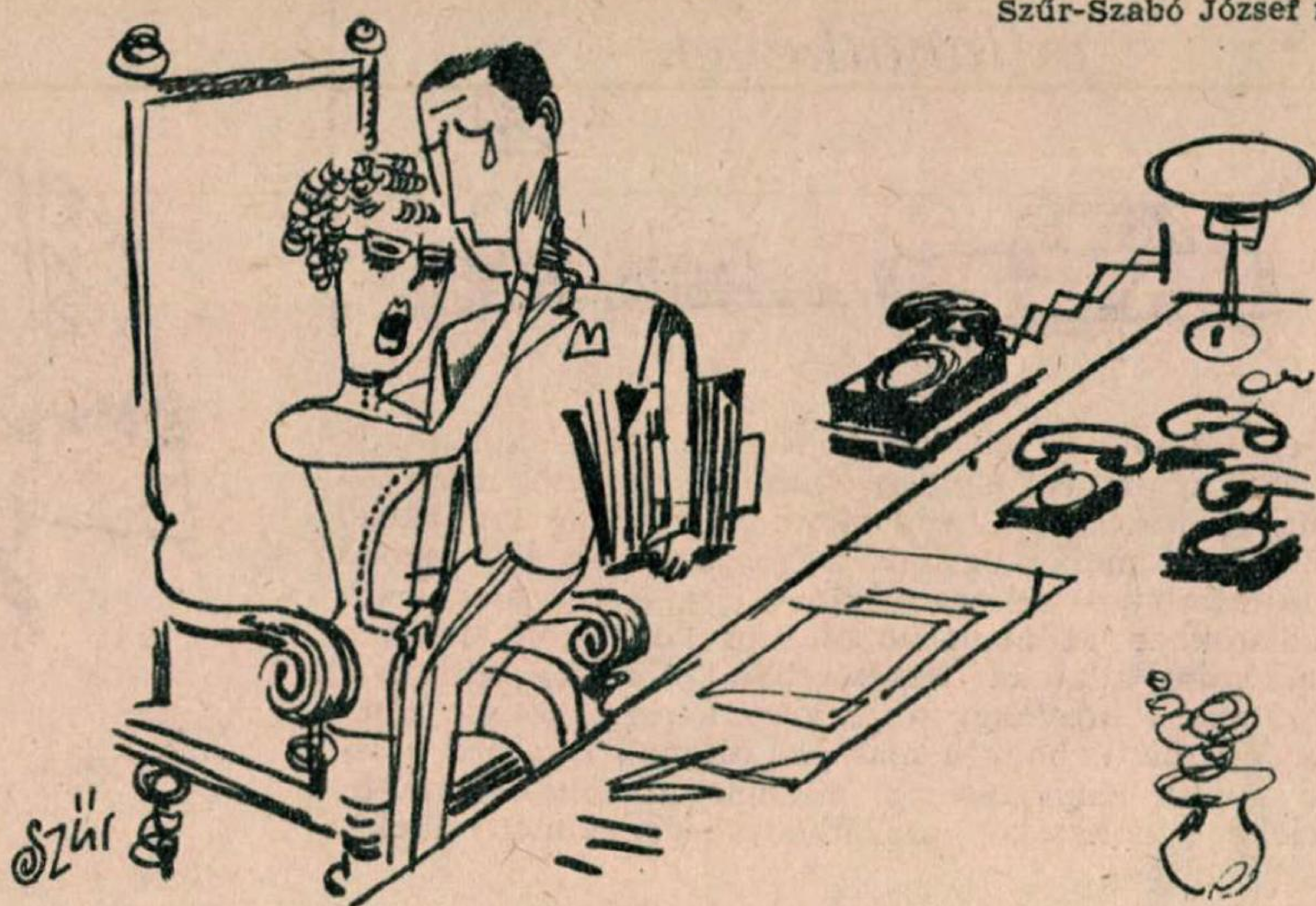
A civilizáció alkotásai nélkül a légierőknek nem lennének célpontjaik.

Történelemírók nélkül nincs történelem.

F. L.

Ármány és szerelem

Szűr-Szabó József rajza

– Nem léptetlek elő, mert még rámfogják, hogy a barátnőd vagyok!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KIS ÜGY

Feleségem arra az elhatározásra jutott, hogy fehér cipőinek állományát egy új példánnyal egészíti ki. Vásárolt is egy pompás példányt a Váci utcában. A cipő olyan szép, hogy mindenki olasznak nézi. No de nem a cipellőről van szó, hanem arról a vitamintartalmú cipőkrémről, amelyet melléje vásárolt. Neve Bagarol, márkája MSZ 3463, gyártja a Cipő- és Parkettpaszta-gyár, Budapest, XIII. Véső u. 7. A sárga tubustest piros nyakán e szó olvasható: „fehér". A tubus kupakjának megcsavarásakor fekete massza buggyant ki a Bagarolból.

A magyar iparnak ebből a jelen-

téktelen tévedéséből nem kell messzemenő következtetéseket levonni. Csak az nem téved, aki nem dolgozik, ugyebár. A megoldás egyszerű. Felkérem feleségemet, vásároljon egy fekete cipőt, hozzá egy fekete jelzésű pasztát. Óriási csel, mert ha van isten, akkor a fekete tubus fehér masszát tartalmaz.

Persze fennáll az a kockázat, hogy a feketében feketét talál az ember; no de nem kell rögtön szélsőségesen abszurd fordulatokra számítani. Ebben az esetben tovább kell kutatni a fehér krémet, különböző feliratú tubusokban. Újabb pech akkor érne, ha a cipőkrémes tubusban parkettpasztát találnánk. Bár ez se lenne túl nagy baj, elvégre parkettánk is van.

(sz. d.)

KIÁRUSÍTÁS

A nyári időszak beálltával szezonvégi leltározást tartottam háztartási raktáraimban. A készletrendezés során föltárt elfekvő árucikkek értékesítésére f. é. június 31-én 0 óra 16 és 1 óra 08 perc között

NYILVÁNOS BÖRZENAPOT

hirdetek meg a pákozdi csatamezőn. A várható nagy érdeklődésre való tekintettel fölhívom a közületeket és magánszemélyeket, hogy igénybejelentéseiket 8 napon belül, írásban eszközöljék.

Kiárusításra kerülnek az alábbi leltári tárgyak:

1. 3,6 m^3 háztartási szénőrlemény, porítva, 0,01—0,001 mm^3 kiterjedésű darabokban, fekete színben, ab pince.

2. 4 db 0,7 l űrtartalmú, lengyel gyártmányú vodkás üveg, fehér, belül üres, dugó nélkül.

3. 1 db korcsolyabérlet 1959-ből, négyszögletes, városligeti érvényű. Még öt lyukasztás van rajta.

4. 6 és $^1/_2$ dkg fagykenőcs, drapp tubusban, kupak nincs. Kissé avas.

5. 14 kg modern vers a télről, fiatal magyar költőktől, helyenként rímekkel. Tartósított áru.

6. 11 db újévi papírtrombita, kifogástalan hangú, az egyik enyhén horpadt és sörszagú.

7. 26 db szénszálas izzó, 110-es feszültségű áramhoz, különböző wattokban. Hiánycikk!

8. 12 tucat használt írógépszalag, egy- és kétszínű kivitelben, folytonossági hiányokkal, varrás nélkül.

9. 1 db ffi és 1 db női lódenkabát, mélyzöld, elölgombos, zsebbe gyűrhető micisapka-tartozékkal.

10. $3^1/_8$ doboz citrompótló tabletta, 1946-os gyártmány, ipari gyémánt gyanánt alkalmazható. (Olvadási pont: 880 C°.)

11. 2 db cizellált bajuszkötő, ab nagypapa, 1905; Schwanauer és Tsa, ízléses paliszander-fadobozban.

12. 3 db vasaló gáztüzeléshez, nyél nélkül. Faszénre is átalakítható!

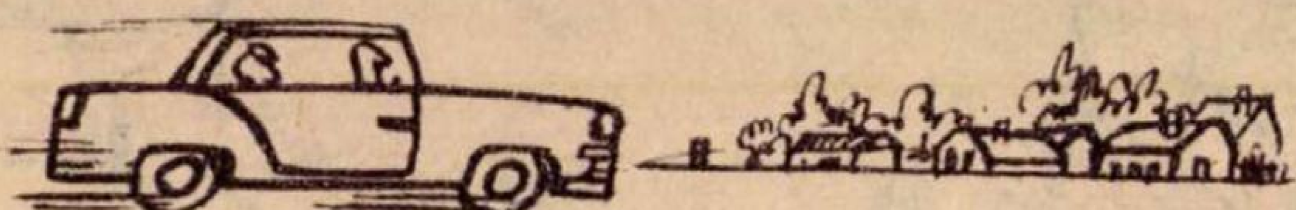
13. Végül 1 db másfél flekkes humoreszk, „Kiárusítás" című, kacagtató kivitelben, famentes papíron, július 7-ig 40% árengedménnyel.

Kaposy Miklós

MAI ZSÁKMÁNY

Békési pillanatképek

Békéscsaba. Az első meglepetés: a híres csabai kolbász nem itt, hanem Gyulán készül. A modern, nagy teljesítményű békéscsabai vágóhidat és a hozzá csatlakozó feldolgozó üzemeket ugyanis már több mint egy esztendeje leállították – rekonstrukció miatt. A rekonstrukciós munkálatokhoz azonban hozzá sem kezdtek, s azóta a vágásra szánt állatokat Békéscsabáról Gyulára szállítják, majd onnan a hús nagy része visszakerül a csabai hűtőházba. Vitatható, hogy a marhák, disznók tömeges utaztatása javít-e lényegesen a töltelék-áru minőségén, és megfelel-e a takarékos gazdálkodás követelményeinek?!

– Kérek egy retúrjegyet!...

Nyolc művelődési otthon van a városban, de helyiségeik nagyrészt kihasználatlanok, egységes irányítás hiányában tevékenységük összehangolatlan. Ehhez járul, hogy a Jókai Színház épületét is átalakítják. A meglehetősen vontatottan haladó építkezés befejeztéig a népszerű társulat az Építők Kultúrotthonába tette át működési színterét. Javaslatunk a színházi építkezés meggyorsítására:

Így lenne stílszerű

Mostoha körülmények között zajlik itt a sportélet is. A város csaknem harminc sportkörének, mintegy félszáz labdarúgó csapatának mindössze két füves és három salakos pálya áll a rendelkezésére. Vasárnaponként kora reggeltől késő estig folynak a mérkőzések, és már az is előfordult, hogy az egyik meccs második félidejét torlódás miatt más pályán kellett lejátszani, mint ahol elkezdték. A csabai sportolókkal, szurkolókkal együtt mi is izgulunk, hogy mikor épül fel a megígért új stadion? Addig is az alábbi megoldást javasoljuk:

Nagyüzem a pályán

Gyula. *A szakemberek egy része nemcsak egészségesnek, hanem oktatási, nevelési szempontból is előnyösnek tartja a nyílt, szabadtéri tanítást, tanulást. Talán ilyen megfontolás alapján vonakodnak tető alá hozni az építők – immár másodszori határidő-túllépés árán is – az Erkel Ferenc gimnázium nyolctantermes új épületszárnyát!*

*

Ebben a szép városkában is a közművesítés okozza a legnagyobb gondot. Elsősorban az, hogy kimerülőben vannak a régi artézi kutak. Hozzá is kezdtek az új vízmű építéséhez, amelynél – ez ideig országosan egyedülálló módon – a lakosság a költségek teljes fedezését magára vállalta. Így aztán néhány éven belül megoldódik ez a probléma, de addig még gyakran előfordul, hogy a gyulaiak esténként kannákkal, vödrökkel indulnak vándorútra: melyik kút ad ma vizet?

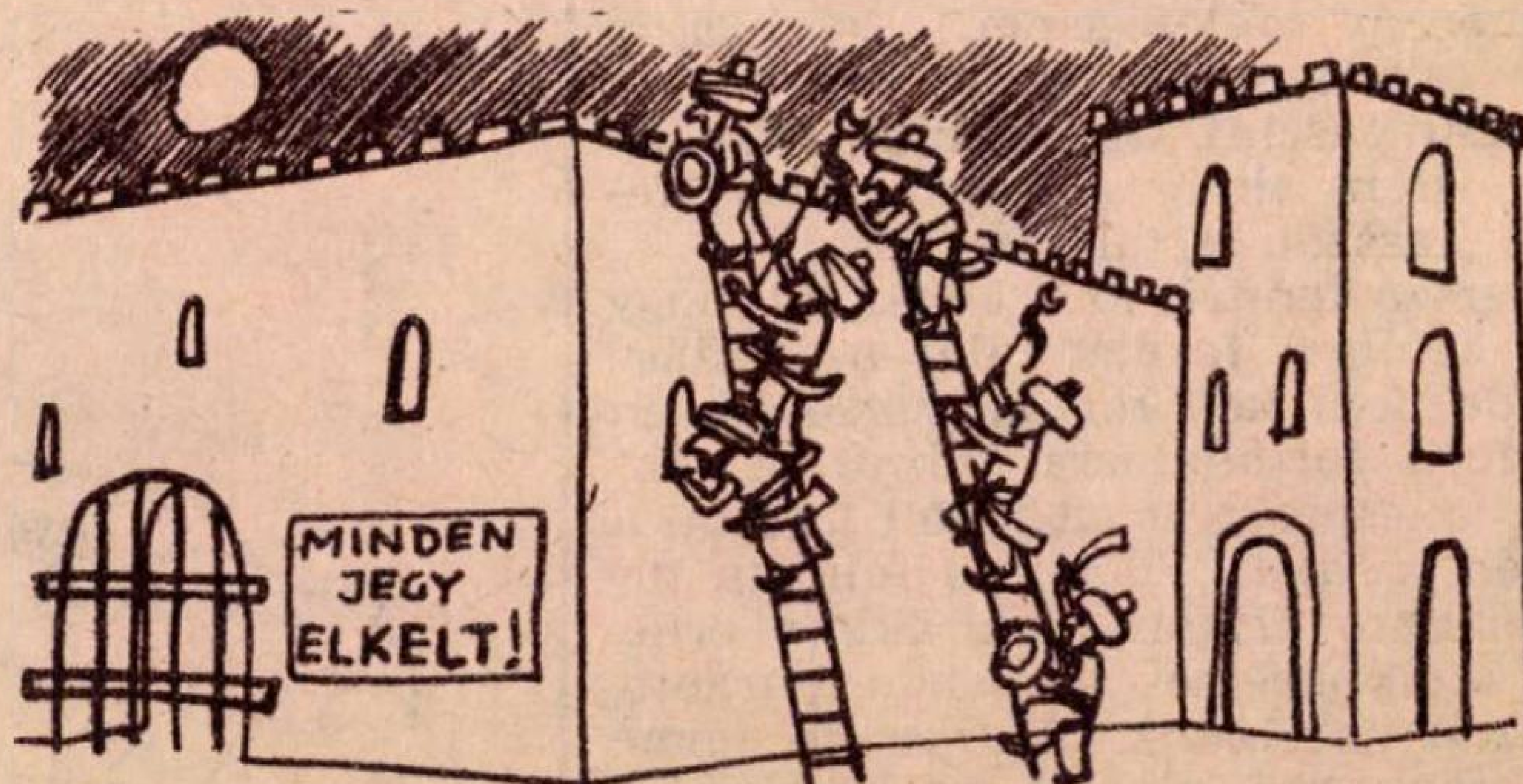
Vízkeresők

Európa egyik legszebb, legmodernebb strandjával, gyógyfürdőjével, Gyula dicsekedhet. Annál is inkább, mert a vár tövében, a harminckét holdas ósparkban elterülő „kombinát" túlnyomórészt társadalmi összefogás eredményeként született meg.

A híres-nevezetes gyulai tégla-vár pedig festői környezetben várja a várjátékok látogatóit.

Potyanézők

(Kürti—Várnai riportja)

Panasz

– Egyre több helyen ráz . . .

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mit tartanak a hosszú élet titkának?

Kérdezzék meg a fiatalokat. Ők mindent jobban tudnak.

B. E.

Naponta egy pohár yoghurt, és semmi háború!

D. F.

A hosszú élet titka pofonegyszerű. Mindössze sokat kell utazni a fénysebességet megközelítő iramban, s akkor akár húszmilliárd évet is megérhetünk. Kalandozzunk a világűrben, mondjuk, hatvan esztendeig, s mire visszatérünk a Földre, itt már húszmilliárd év telt el. Legföljebb azzal kell számolnunk, hogy idehaza sok minden hátrányára változott meg, de aki ennyi kockázatot sem hajlandó meghozni a hosszú élet érdekében, az maradjon itthon, és hallgassa a rádió „Könnyűzene nyugdíjasoknak" című műsorát.

F. L.

Aki mindenkinek igazat ad, hosszú életű lesz e földön.

F. Gy.

Nem vagyok orvos, sem biológus, de hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy a teknősbékák nem szednek Dorlotint.

(f—p)

Az általános leszerelést.

G. Sz.

Mindig csak a másnapot kell megérni.

K. A.

Atomrobbanás esetén hasra kell feküdni, lábbal a robbanás centruma felé, ahogy a légótanfolyamon tanultuk.

M. Gy.

Mértékletesen kell űzni a káros szenvedélyeket.

P. L.

Olyan órát kell tartani, amelyik siet.

S. P.

Semmit sem szabad mellre szívni. De legkevésbé a cigarettát.

(t. l.)

ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓ

— Villámtréfa —

(Hangulatos budai étterem, terített asztal mellett ülnek a volt osztálytársak.)

KOVÁCSNÉ: Mi nagyon jól megvagyunk a férjemmel. Nem panaszkodhatom. Egyéb nagy esemény nem történt az életemben.

LANTOSNÉ: Én is csendben, nyugodtan élek. Irodában dolgozom. A férjem nagyon rendes hozzám.

ZALA TERÉZ *(picit szomorúan)*: Én pártában maradtam. Igaz, hogy nem is nagyon akartam férjhez menni . . .

TÓTHNÉ: Flanicai Lenkére rá se ismernétek. Nem is jött el a találkozóra. Fent hordja az orrát, mert egy olasz a vőlegénye.

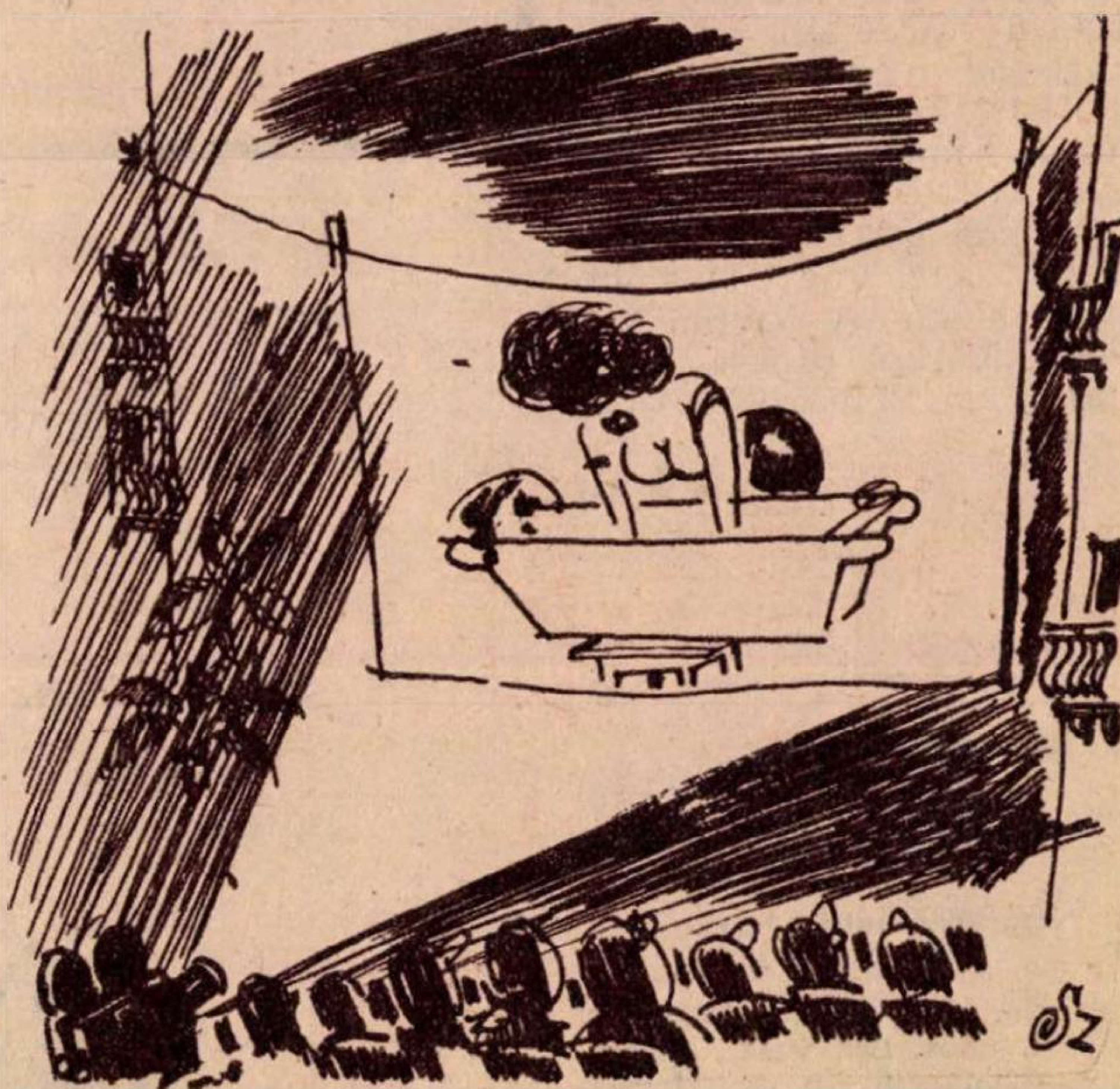
TERCSÉNYINÉ: Elszállt az idő. Talán jobb volna újra iskolába járni. Egy rossz házasság megtöri az embert.

PINCÉR *(hozza a sört, kíváncsian)*: A kedves vendégek mikor érettségiztek?

STELPÓCZINÉ *(elmerengve)*: Most négy hete!

(galambos)

Realista filmfesztivál

Korrupció

– Hányszor mondjam még, hogy ne hagyd futni a zsákmányt!

Szurtos Peti

Így szólt az apja:
— Rosszabb vagy te a rossznál,
fiam, fürdeni sohase fogsz már?
Így szólt az anyja:
— Noha megért már jónéhány hetet,
ez a kölyök fürdeni
még mindig nem szeret!
Es együtt újrakezdték,
napjába' tízszer:
— Már megint összepiszkoltad magad
azzal a vízzel!
Fuj!
S ő, szegény,
— meglógni nincs remény —,
hallgatta ezt és tűrte, sután,
hogy fürdeni vigyék a porba.
(Mivelhogy ő, egy csirke csupán.)

Darvas László

NEMZETKÖZI BÓDÉ

Ez a budavári, Szentháromság téri műanyag bódé azért nemzetközi, mert számos ország turistái ostromolják meg nyaranként, idegenforgalmi kiadványok reményében.

Akadnak éppen. Pár levelezőlap, térkép, füzetecske. A minőség nem rossz, a választék viszont már kicsi, és a mennyiség? Hát ez az... A rokonszenves bácsi, aki mellesleg idegenforgalmi kiadványokat is kínálgat, tulajdonképpen utcai könyvárus, az Állami Könyvterjesztő bizományosa, aki elsősorban regényeket, vagy éppen távoli országokat ismertető útleírásokat terjeszt Buda külföldiektől leginkább látogatott pontján.

Pici boltjának csak pici részlege az *„idegenforgalmi osztály"*. De hát nem tehet róla. Azt árul, amit kap.

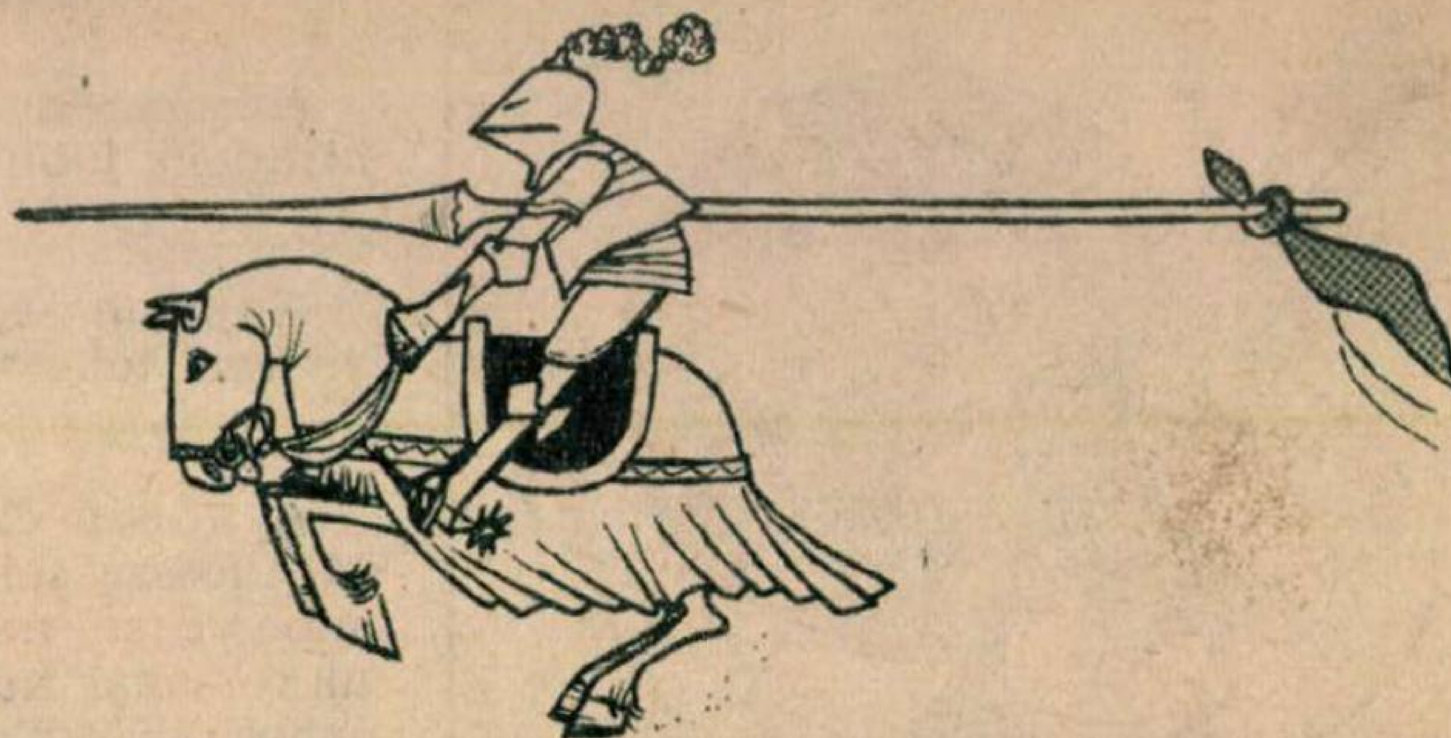
És aki emléktárgyat óhajt? Az betérhet a BÁV Hess András téri ódonságboltjába és távozhat a múlt század közepén készült karlsbadi ivópohárral vagy a XVIII. századi Bécs szépségeit bemutató, festett legyezővel.

Ajándékbolt? Népművészeti üzlet? Vagy legalább egy emléktárgy-pavilon? A budai Várból tessék aláfáradni a Belvárosba. Ott akad.

(d. c.)

LOVAGKOR

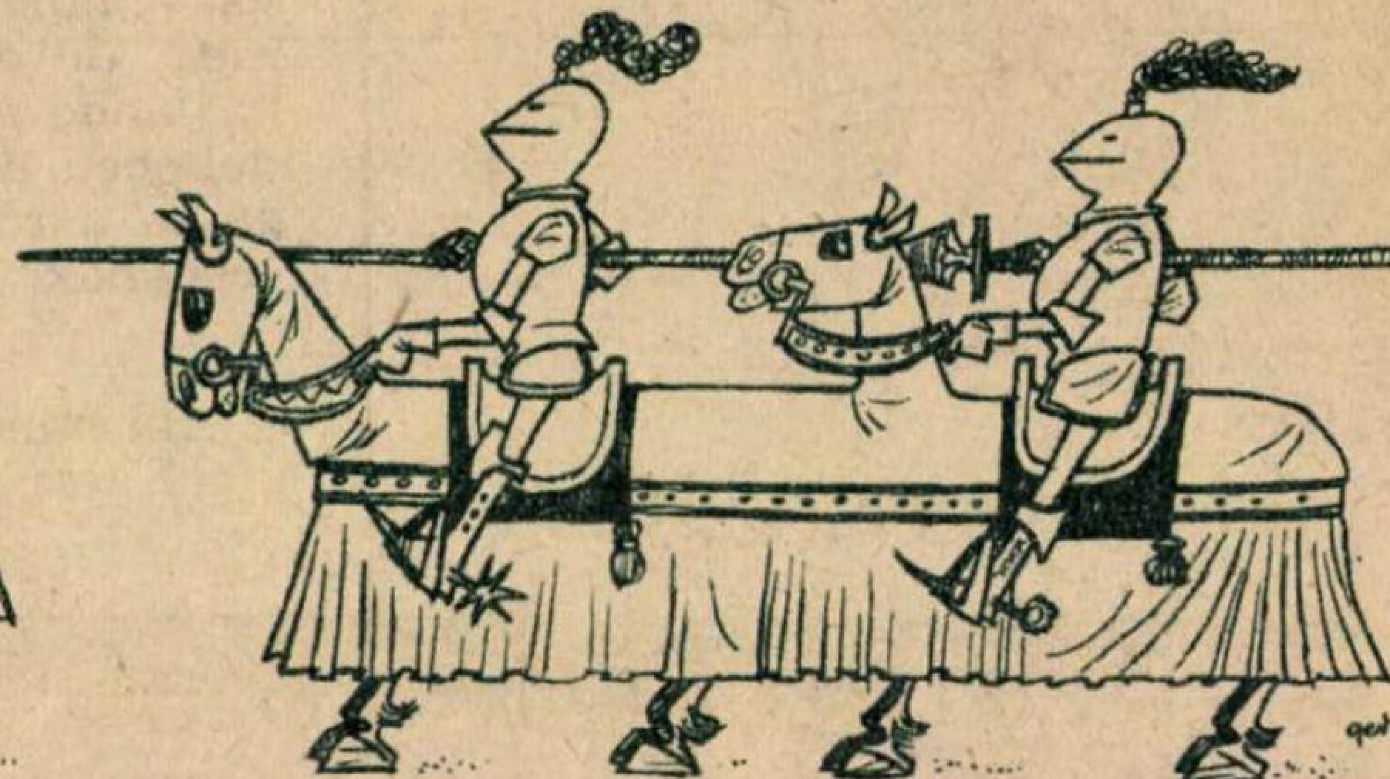
Roham

Rajt

Férfipáros

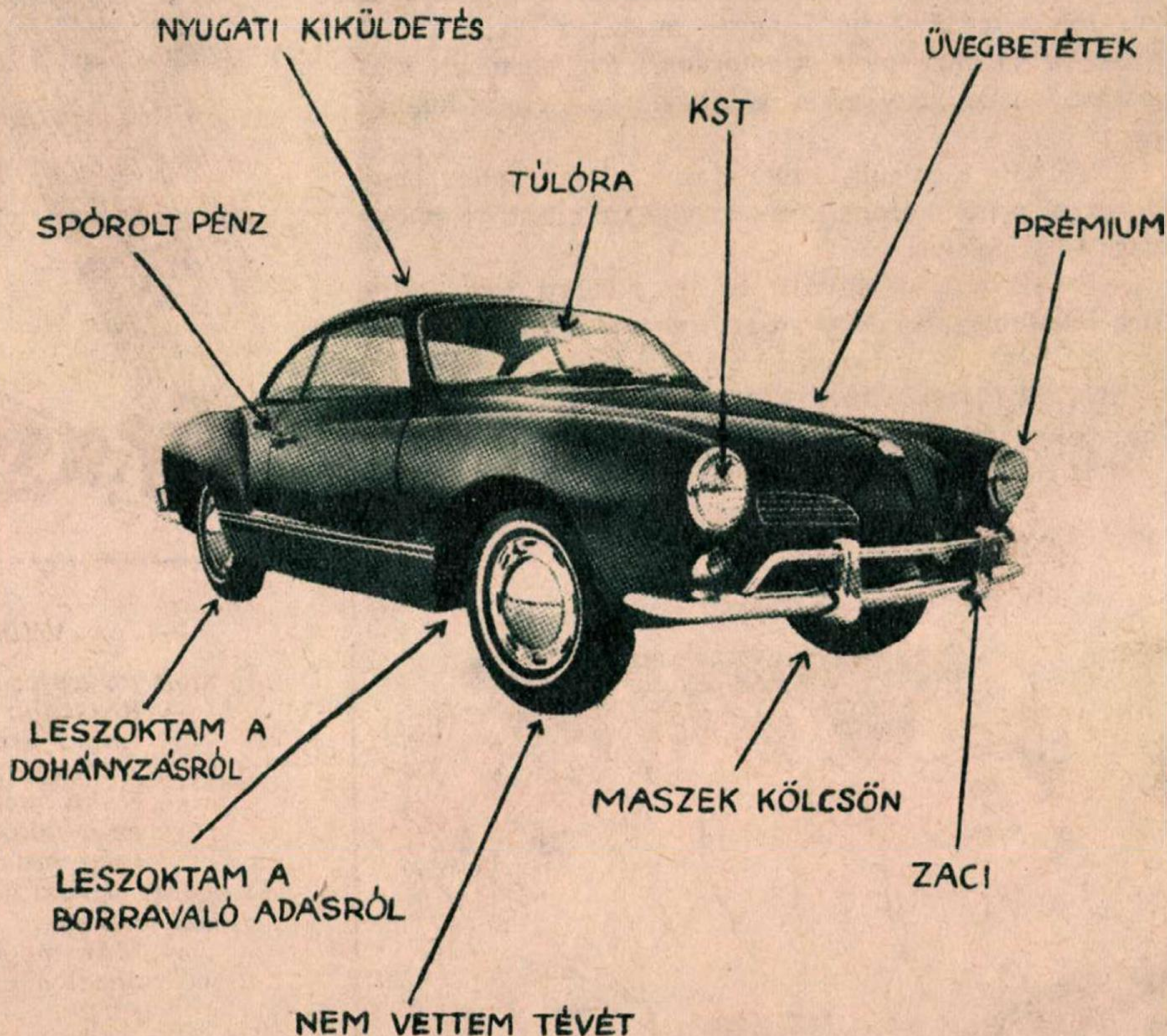
Gerő Sándor rajzai

Nem közölhető kéziratot küldtek:

E. András, Mosonszentjános. – M. Sándor, Bp. VIII., Baross u. – A. Margit, Bp. II., Mecset u. – V. Árpád, Maglód. – D. Róbert, Szolnok. – B. Géza, Hódmezővásárhely. – V. Pál, Esztergom. – M. György, Bp. VII., Csányi u. – P. Veronika, Csávoly. – H. Jenőné, Balassagyarmat. – K. Rezső, Szekszárd. – Sz. Zoltán, Esztergom. – K. Flórián, Bp. II., Hidegkúti u. – F. László, Nagykanizsa. – Sz. Bea, Vác. – K. Gyula, Nagyberki. – K. Istvánné, Törökbálint. – T. János, Pusztaszabolcs, – K. Dezső, Bp. V., Tanács krt. – B. Tiborné, Bp. I., Lógodi u. – K. János, Vác. – K. Gábor, Bp. VIII., Stahly u. – T. Béla, Bp. V., Szt. István krt. – Z. Sándor, Vértesszöllős. – J. László, Bp. XIV., Mosztár u. – M. Jenő, Kéthely.

Miből...?!...

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220. – 65.4193 – A szedés a Kossuth Nyomdában készült, a nyomási munkákat az Egyetemi Nyomda végezte – 65.7738 – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504